

Izhaja vsa tiskana in soboto ob 11. uri predpoldne za mestoter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pada na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemani ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevev tekalšču po 8 vin.

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po peti vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. J. Marušič).

Z dežele 29. marca 1903.

Nemoralnost in neznačajnost v politiki je v naših dneh dospela do nekega vrhunca, da više skoro več ne more.

V politiki je vse gnjilo! Tako zamoremo po pravici vzklikniti v očigled dogodkom na političnem obzorju naših dnij in sram bi moralo biti slednjega, ki se peča s politiko, ako bi ne bilo vendar še častnih izjem, ki smatrajo politiko za to, kar v resnici je, namreč za manifestacijo lino računajočega človeškega duha in pošteno egoistične kombinacije.

Kakor nas uče dogodki, ni človeška propalost zares na nobenem polju tako napredovala kakor v politiki. Tako daleč je prišlo, da se politiko izrablja v najbolj umazane namene, kar se jih v človeški družbi najti more. Da so do tega pripravili razni nečedni elementi, ki so svoj umazani smoter upali doseči jedino še s politiko, tega nam ni treba poudarjati svojim čitateljem, ko imamo baš na Goriskem in v slovenskem taboru najpristnejši dokaz, kake vrste instinkti so se oprijeli politike v vresničenje svojih ciljev.

No, danes idimo mimo lokalnih goriskih razmer, v katerih je v teku zadnjih treh let z izvestne strani nagromadenega toliko političnega ciganstva, da nas obide žalost, ko o tem mislimo, — danes se pečajmo s to vrsto politike na širjem političnem obzorju.

Pred očmi so nam dogodki v Budimpešti — dogodki, ki tudi za nas Slovane niso brez pomena.

Na Madjarskem je stranka takozvanih Košutovcev, t. j. pripadnikov onega slovanskega renegata Lajosa Košute, ki je spremenil svoje slovansko ime v madjarsko »Kossuth«, a je svojo slovansko narodnost premenil v madjarsko. Kaj je tega človeka zapeljalo v narodno izdajstvo, ni baš znano, ali znano je, s čim je pokazal svoje izdajstvo.

Dokler ni bilo za Avstrijo toliko nesrečnega dualizma, ki je delo Bismarckovo in kateri dualizem je bil ustanovljen v namen, da se zatře in uniči velik del Avstriji zvestih Slovanov, tako dolgo so bili Ogri tudi več ali manj dobri Avstrijci. Ali nemška politika, ki je že tedaj stegovala svoje dolge prste po nemški posesti, ni mirovala, da iztakne sredstvo, kako bi Avstrijo ud za udom priklenila k osrednji Nemčiji, ki je

bila še nekaj let po Napoleonovem porazu še vedno uboga kolonija v sredini Evrope. Tej nemški politiki so bili od nekdaj trn v peti Slovani. Na Ogerskem je v sedmograški pokrajini bilo že od davnih časov naseljenih nekaj tija privandranih nemških obrtnikov, katerih kolonija se je množila od leta do leta tako, da je postala polagoma močen sestaven del Ogerske. Prišel je Bismarck. Njegov oster pogled je takoj sprevidel, da se iz teh sedmograških nemških obrtnikov, da nekaj posebnega narediti za veliko nemško stvar. Ali na poti so mu bili ogerski Slovani, a ne samo ogerski Slovani, marveč tudi sosedni Hrvatje. Hitro je spoznal, da je najbolje Ogersko odcepiti od Avstrije in jo postaviti »na lastne noge«. Kaj pa je bilo domišljavim, sanjavim in v svoje »viteštvo« zaljubljenim Madjarom ljubšega, nego slišati o eldoradu bujne politične samostojnosti! Leto 1848 je torej položilo temelj tem nadam in leto 1867 jih je izpolnilo v polni meri. Nastal je dualizem. Ogerska je bila ločena od Avstrije, postala je samostojna, — toda priznati morajo Ogri, da v njih lastno nesrečo.

Židje, ti predpétniki Bismarckove politike, do onega časa niso smeli na Ogerskem pridobivati zemljišča. Od onega časa se je jela množiti židovska posest. V kompenzacijo tega, da Madjari izdajo zakon, ki bi dovoljeval židom pridobivati posest, so jim ti zagotavljali popolno nacionalno samostojnost in gospodarsko neodvisnost od Avstrije. Ko je bil tak zakon dosežen, rastlo je panmadjarsko po židih upeljano časopisje kakor gobe po dežju in v tem časopisju se je na vse pretege ščegetalo madjarsko samoljubnost in zajedno hujskalo zoper Slovane, dočim se proti Nemcem ni črhnilo žal besedice. V teh časih je rasel madjarski šovinizem do neba visoko in čez noč je nastala ideja o veliki Madjarski, ki bi naj segala od karpatskih snežnikov do jadranskih obal. Tej ideji se je usunžilo vse karkoli je bilo pristopno — židovskemu denarju in najbrže tudi pruski marki. In tej ideji se je usunžil tudi Lajos Kossuth ter delal za njo z dušo in telesom. Mož je sanjal in delal s pomočjo zaslepljenih mas za veliko Madjarsko, a koristil — in morda ne da bi vedel sam za to — veliki Germaniji. V Košuta je videl Bismarck poosebljenje svoje ideje:

s pomočjo madjarskega šovinizma ugonobiti Slovake in Hrvate, to največjo zapreko vsenemški politiki, a mej tem pustiti svobodno roko in čas sedmograškim Nemcem, da se na tihem in skoro neopaženi, razvijejo v močen političen faktor, ki bi naj pozneje postal nevaren celi Madjarski.

Da je Bismarck zadel v črno, to se vidi danes, ko se je ob nasilstvu madjarskega košutizma proti Slovanom, pan germanizem na Ogerskem, tako močno razvil, da ga vsi madjarski resnični šoviniisti ne morejo več iztrebiti in da resni možje ne morejo spoznati več, ali služijo Košutovci več madjarski, ali več germanski stvari. Eno pa ostaje resnično, namreč to, da je stranka Žido-Madjarov t. j. Košutovcev, stranka, ki je zgubila ves sram in vso politično moralo. To je ta stranka najbolj pokazala pri zadnjih demonstracijah o priliki obletnice Košutove smrti v Budimpešti.

In kakor je že znčljivo za ono politiko, katere zastavonoša je vsikdar podlo židovstvo, nastopila je tudi tu nahujskana pomilovanja vredna in nepremišljena mladina — v prvi vrsti dijaštvo, da s hrupnimi demonstracijami porazi nasprotnike opozicije. Tej stranki je šlo najprej za to, da vrže ministerskega predsednika Szella, ki še nikdar prej ni tako odločno nastopil proti revolucionarjem, kakor sedaj. Nemoralnost teh ljudij je šla celo tako daleč, da je simulirala pred javnostjo smrt dveh dijakov, ki bi naj bila padla »kot žrtev policijske surovosti«, dočim je dokazano, da je vse goia laž ter da omenjena dijaka hodita zdrava in vesela okrog in še dalje demonstrujeta.

Ali tudi v zbornici niso Košutovci mogli proti Szellu doseči drugega nego da so z uprav ciganiskim hrupom prekrili njegov govor. Ali tudi njih najnunejši želji, da Szell odstopi, ne bode vstreženo, marveč državi in narodu nevarna stranka prekucuhov bode v svoji propasti zapustila prepričanje, da je vsaka stranka nasilja zajedno tudi stranka krivice.

Nas bi nemoralnost madjarskih Košutovcev ne zanimala posebno, a jedno je, kar mora obračati našo pozornost na to stranko in to je sovraštvo te stranke do Slovanov.

Baš te dni je jeden najodličnejših Košutovcev, Koloman Thaly (kdo ve, ako

ne prej kak nemški Thalmann!) v ogerski zbornici strastno poudarjal potrebo priklapljenja Dalmacije k Ogerski v Hrvatom sovražnem smislu. Ta človek je dejal: »Dalmacija v ekonomičnem smislu ne odvaga najboljših hrvatskih okrajev, toda Madjari morajo delati na pomadjarjenje Dalmacije že iz jedino onih ozirov, da se Hrvatom jedenkrat za vselej preženo sanje o trojedini kraljevini Hrvatski«.

Besede tega Košutovca so nam torej jamstvo za to, da je stranka Košutovcev, kakor sploh vsaka stranka, ki dela z nasilstvom, stranka krivičnikov.

Politični pregled.

Proračunski odsek.

V petek si je proračunski odsek razdelil med seboj različne referate. Proračunski odsek je vzprejel tudi načrt zakona, po katerem se odpravijo uradniške kavicije. Ta zakonski načrt bil je vzprejet s spremembo, katero je zahtevala vlada, in se glasi zadnji paragraf tako, da stopi načrt v veljavo tisti dan, ko bo razglašen.

Nemci o Madjarih.

Pretekli teden je v neškem državnem zboru Velikonemec Hasse hudo napadel Madjare. Govoreč o položaju Nemcev na Ogerskem je dejal, da se Madjarov v trojni zvezi ne sme precenjevati. Madjari sami pozabljajo, da so le mal, neznamen del narodnih mas v trozvezi. Madjarov je samo borih 7 milijonov, dočim znaša število prebivalstva trozveznih držav 133 milijonov. In vendar se Madjari ponašajo tako, kakor bi bila od njih odvisna trozveza. Mogoče je bilo tako dokler, so se stari Madjari zavedali, da je Ogerska vzrasla na podstavi nemške kulture. Danes pa teh Madjarov ni več in sedanji preganjajo Nemce in stremè za tem, da postane Ogrska nekaka nacionalna država. (Socialist Ledebur: Prav kakor pangermani!) To pa si mora Nemčija zapomniti za slučaj, da bodo Madjari potrebovali Nemčije. (Kdaj pa, to bi pa mi radi vedeli. Morda proti Avstriji, ali Rusiji? Op. ur.) Da bi besede tega pangermana nekoliko ublažil, je kancelar Bülow pripomnil, da ne gre tako govoriti o državi, ki je z Nemčijo skozi toliko let tako tesno spojena, ker Nemci nimajo pravice (sic!) kritikovati notranje odnašaje drugih držav, ko so tudi oni najodločneje za branili tujo kritiko. Taka kritika da odtujeje Nemcem simpatije onih krogov, na katere je mogla nemška politika dosedaj računati.

Ali sta ta dva Nemca s temi svojimi govori hote ali nehote povedala več, nego je dobro vedeti, o tem viri molče.

LISTEK.

Po ovinkih k pameti.

Česki: V. Hlinka.

(Dalje.)

Šli so po poljski poti, prišli do glavne ceste in tu reče Gabič sam: »Vrnimo se, ženske bi si oči izjokale; to pa nič ne pomaga, saj ne greste v smrt. Idi sem, sin, poljubi me pa idi z Bogom«.

Zdravko pristopi ter poljubi očeta. Mati mu ukaže, naj mu poljubi še roko. Ko je bil to storil, hotela je mati, naj ga oče še blagoslovi s sv. križem; ali to je pripustil materi, češ: da to njej bolj pristojna nego njemu.

In blagoslovila ga je pobožno in goreče. Tudi Sirkova je hotela to storiti svojemu sinu; ali ta jej to zabrani, češ: »Jaz sem že prevelik za to«. Nagloma jo poljubi, se poslovi od Gabičevih in stopa dalje po cesti.

Zdravko se je vendar razjokal, ko mu je visela mati ob vratu in ga je priporočala Gospodu Bogu. Poljubil jej je

tudi roko, objel njo in sestri ter korakal za Ivanom. Doletel ga je. — Ivanu se je mudilo in Zdravko ga je komaj dohajal; neki človek je prihajal po stezi, hotel ju je preteči. — Ivan bi se bil kmalu spustil v tek.

To je bil bukoviški krčmar. Že od daleč je kričol: »Stoj, pobač pobalinski, saj mi ne utečeš; na železnici te vendar dobim, predno odide vlak, in tam ti napravim lepo čast«.

Ivanu ni ostalo drugega, nego da ga je počakal. Ta pride ter ga tirja, naj mu plača dolg, ter se srdi: »Potep, večeraj si rekel, da odideš ob devetih in zjutraj da mi prineseš denar; zdaj pa utekaš že ob treh in še loviti te moram«.

Ivan pa se je hotel postaviti; rekel je, da je ta dolg mati prevzela in da ga že plača. Hrupil se je, da lahko plača, ter potegnil iz žepa dve listnici, vzjel iz jedne desetak in še druge papirje, pa kričal: »To bi vam takoj dal, ko bi ne potreboval za pot; na Dunaju imam več denarja, ni se vam bati za to malenkost,

če je ne da mati, za teden dni jo dobite po pošti od mene«.

»Mati nema nič, tebi ne verujem«, srdil se je krčmar in hotel vzeti Ivanu denar.

Zdravko je poznal ono listnico, v kateri je bil denar; bila je njegova in tako tudi denar. Moral se je torej oglašiti in dejal je: »To so mu dali oče in mati, da naj shrani, da me bo vzdrževal na poti in da mi dá nazaj na Dunaju, kar ostane. Tega mu ne smete vzeti, oče, naj plača iz svojega«.

»Ko bi imel kaj svojega«, reče krčmar in mu ukaže, naj da v zastavo uro.

Da mu je slabšo; krčmar jo pogleda, vidi, da ni toliko vredna, kolikor je bilo dolga, in hotel je imeti ono boljše.

Moral mu jo je dati. In krčmar ga je izpustil z besedami: »Zdaj pa le idi; ali to ti povem, da tega dečka ne oslepáriš, kakor si hotel mene. Oče je pogrešil, da ti ga je izročil, in pogrešil je, da je tebi vročil, kar mu je dal na pot«.

Na to je opomnil še Zdravka, naj

bode oprezen z njim in naj hrani svoj denar. Ivan je bil že nekoliko korakov naprej, mahal je s palico po zraku, obrnil se ter kričal proti krčmarju: »Ali tega ne pustim tako, ko pridem spet v Bukovico, vam bo slaba pela«.

»Da, pobač«, reče krčmar, »po odgonu te pripeljejo; za to sem porok in potem se ti bo slabo godilo«.

»Jaz nisem več deček«, zareži Sirek nanj, »prepovedujem si, tikati me; saj nisva pasla volov skupaj!«

»Se ve da ne«, smejal se je krčmar, »ti niti krave nisi pasel nikdar, nego le kozo. Bodi vesel, da te tikam in te ne dam zapreti, in glej, da kmalu izplačaš svojo uro«.

Še le tedaj, ko ga krčmar ni več slišal, je Ivan prav zmerjal. Hotel se je pokazati pred Zdravkom, mahal je s palico po drevju in grozil, da tega suroveža še ubije.

Prideta na železniško postajo. Ivan plača za dve osebi, in Zdravko je videl, da je vzela iz njegove denarnice. In opo-

Politična potovanja.

Te dni je odpotoval nemški kancelar grof Bülow v Italijo in se snide z italijanskim ministrom za zunanje zadeve Prinettijem dne 4. aprila. Na svojem povratku v Berlin obišče grof Bülow tudi nekega ministra za zunanje zadeve grofa Goluhowskega.

Ruski car v Moskvi.

Te dni odpotuje carska dvojica v Moskvo, kjer ostane dva tedna. Car vzprejel bo pri tej priliki deputacijo kmetov, kateri bodo obrazložili veliki pomen reform v prid kmečkega stanu, ki vstopijo v kratkem času v veljavo.

Rusija in v nji živeči tujci.

Nemški listi se jezijo, da je začela ruska policija gledati na prste tujcem, nahajajočim se na Ruskem. Posebno se jim zdi grdo od ruske policije to, da s paznim očesom zasleduje tudi konzularne uradnike tujih vlasti in pa posebno častnike, pridružene tujim poslanstvom. Z ozirom na dobre prijatelje, katere ima Rusija posebno pa v Nemcih, mislimo mi, da ima ruska policija popolnoma prav.

Poročanje v Stari Srbiji.

Srbski „Zastava“ poroča: Arnavti iz Reke, Malasije, Rugava, Gusinija itd. so imeli te dni shode. Sklenili so, da kristjanov ni jemati v službo in da se ne sme snovati več ruskih konzulatov v Arnavtluku. Arnavti se rajši do zadnje kaplje bijejo nego bi dopustili ruski upliv ali da bi izročili orožje. Prisegli so popolno udanost sultanu. — Iz teh arnavtskih sklepov se mora sklepati, da le tedaj bi bil v stari Srbiji mir in red, ako bi se Arnavti razorožili. — Avstrijski konzulat v Mitrovici se ustanovi v kratkem.

Kongregacijske šole na francoskem.

Kongregacijske šole, ki se pečajo s poučevanjem postranskih predmetov, zaprejo se s 1. julijem t. l. One pa, ki se pečajo z elementarnim poukom, zaprejo se šele po štirih in več mesecih. Pesnik Coppeé izda te dni v več milijonov iztisih manifest na francosko ljudstvo, v katerem bo hudo grajal vlado zaradi razpusta kongregacijskih šol.

V predmestju Grenelle v Parizu je v petek 1000 delavcev demonstriralo za katoliške redovnice in proti nameravanemu iztiranju istih. Francois Coppeé izda oklic na francosko ljudstvo proti vladni nameri. Vladni krogi se boje, da se na mnogih krajih vzdigne ljudstvo v brambo zatiranih redovnic in pride do krvavih bojov. Stališče vlade je z vsakim dnem bolj omajano. Ljudstvo ne mara brezverskih vladnih šol. Čuje se, da vlada ne namerava takoj razpustiti in iztirati redov, ki imajo v rokah poduk, in je dovolila za to daljši rok, ker se boji splošne revolucije. Katoliško dijaštvo v Parizu je v petek pred zbornico priredilo demonstracijo v korist katoliških redov.

Dogodki v macedoniji.

Zadnje dni je prišlo zopet do raznih krvavih spopadov med ustaši in turškimi vojaki, in sicer v kosovskem vilajetu pri vasi Karbinci ter v sandžakatu Seres pri vasi Demir-Hizar. Na obeh straneh je bilo več oseb ranjenih in ubitih.

Iz Beligrada se poroča, da so dobili rezervisti prvih treh kategorij obvestilo, naj bodo pripravljeni, ker je mogoče, da se pokličejo pod orožje v najkrajšem času.

Da bi se macedonske ustaške čete strože nadzirale, kakor tudi zato, da bi se zabranila ustanovitve novih takih čet, je odredil Hilmi paša, da ne sme biti nobena vas več kot tri ure oddaljena od okrajnih uradov. V ta namen je določeno, da se osnuje po raznih vilajetih več novih okrajnih uradov.

zori ga je na to; ali on se je razsrdil, da ga sumniči, in zval ga je bedaka. Trdil je, da mu vse preračuni, kaj je dal zanj, niti krajcarja da neče za-se; in če se jima denar kaj zmeša, da se to poravnava na Dunaju.

Ošel je nekam strani, in ko se je vrnil, dal je prinesiti piva, kupil žemlje, klobase in smodke, pa plačal z denarjem iz svoje denarnice.

Zdravko je jedel in pil z njim, tudi smodko je dobil in kadil, pa si mislil: „Denar je preložil in zopet je to iz mojega“. Vlak odide in kjerkoli se je zadržal malo dalje, pa je pil Ivan s Zdravkom pivo, na Avstrijskem pa že vino, jedel gosi in klobase, in Zdravko je bil s tem zadovoljen.

Zvečer sta bila res na Dunaju. Čez noč sta ostala v družbeni krčmi. Zjutraj je šel Ivan k svojemu mojstru oglasit se, da zopet nastopi svoje mesto in da bi priporočil Zdravka za učenca. Še le o poludne mu prinese Ivan sporo-

Prišli so v vilajet Janine grški duhovniki, ki so pobirali za božji grob. Ti duhovniki so pregovarjali arnavtske kristjane, naj se ne puntajo proti Turčiji, kakor delajo to Macedonci, ker je sultan obljubil, da odstopi Eper Grški.

Med Albanci je nastala velika razburjenost, ko so izvedeli, da so bili albanski prvaki, ki so se nahajali v zaporih, odpeljani v Malo Azijo, mesto da bi bili pomiloščeni.

Pretekli teden so našli blizu železniške postaje Dernir Hizar pretrgano brzojavno črto in sicer kakih 200 metrov na dolgo. Žica je bila ovita okolo jednega brzojavnega stebra, a na koncu žice bilo je pripeto pismo naslovljeno na sultana. V pismu, ki je bilo podpisano od macedonskega odbora, je stalo, da hočejo ustaši uničiti vse z ognjem in mečem, ako se ne izvede reforme na bolj svobodni način in ako ne preneha Turčija s transportom svojih vojaških čet. V Belograd je že dospelo šest milijonov patronov od onih deset milijonov, katere je Rusija podarila Srbiji. Patrone je izdelala neka vitemberska tovarna.

Domače in razne novice.

Našim cenjenim naročnikom. — Z današnjo številko smo dokončali prvo četrtletje. Lepo število gospodov naročnikov je storilo svojo dolžnost, poravnavši naročnino; a vendar je še mnogo onih, ki so zaostali z naročnino za tekoče in celo še za prejšnja leta. Te torej uljudno prosimo, da se v kratkem odzovejo, ter vse zaostalo poravnajo.

Nadvojvoda Franc Ferdinand.

— Naš prestolonaslednik nadvojvoda Franc Ferdinand pripeljal se je v soboto popoldne na parniku „Wurmbrand“ v Pulj s svojo soprogo kneginjo Hohenberg. Vzprejeli so ga tam predstojniki vojaške in civilne oblasti. Nadvojvoda Franc Ferdinand prišel je iz Gruzije, ter je bil oblačen v admiralsko obleko. V mornaričnem kazinu bili so mu predstavljeni višji častniki mornarice. Potem si je ogledal nadvojvoda mornarični arzenal. Po obedu, h kateremu je bilo povabljenih več odličnih oseb, se je nadvojvoda s svojo visoko soprogo odpeljal proti Dunaju.

Potrjen zakonski načrt. — Njegovo Vel. cesar je potrdil zakonski načrt gledé uravnave potoka Birs (Versa), katerega je bil v svojem zadnjem zasedanju sklenil naš deželni zbor.

Umirovljenje in imenovanje. — Podadmiral Berghofer je bil, kakor poroča „Wiener Zeitung“, te dni umirovljen in je dobil pri tej priliki naslov tajnega svetnika. Kontreadmiral grof Montecuccoli pa je po istem viru imenovan za načelniskega namestnika pri mornaričnem oddelku v vojnem ministerstvu.

Za „Šolski Dom“ je došlo našemu upravnistvu: Omizje štirih oseb, ostanek računa K 101; „Zamorec“ požrl je pri č. g. Iv. Kurinčiču, kuratu v Medani, K 10. Srčna bvala!

Mesto vstopnine k veselici „Ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v Gorici“ dne 22. t. m. so poslali g. dr. Andrej Lisjak 5 K; g. dr. Gregorčič 8 K; g. Humar 4 K; g. Hribar 2 K; g. Žagar 1 K; mesto vstopnine k veselici dne 29. t. m. so poslali g. baron Winkler 10 K; g. prof. Berbuč 40 K; g. prof. Ivančič 4 K; g. Ples v Devinu 5 K. Iskrena zahvala!

čilo, da njegov mojster ne potrebuje zdaj ne pomagale, ne učenca, in da si je poiskal drugega mojstra, kjer bo manj delavcev in sta že dva učenca, in da ga popelje takoj po obedu k njemu.

Ko sta bila poobedovala, ga res pelje tje. Mojster je sprejel Zdravka; Ivan je dejal, da mora takoj k svojemu mojstru. Obljubil pa je, da pride jutri spet in mu odda njegov denar. Ali ni se prikazal ne drugi dan, ne pozneje.

V.

Ključavničarjevi doma so se zelo bali za sina Zdravka; kajti krčmar jim je bil povedal, kak potepuh je Ivan Sirek, kateremu so bili izročili sina in njegov denar. Mati je plakala ter očitala možu, da ni pazil na to, dasi mu je rekla sama, da Sirek ni zanesljiv človek in da morda slepari in zapeljuje. Oče je hotel kar za njim na Dunaj, da bi izdal tam Sirkova rodišče, če je sina kaj oskodoval, in da bi sam pomagal sinu, če je v potrebi ali stiski.

„Pepelka“. — V nedeljo popoldne se je v dvorani goriške čitalnice ponovila vprizoritev „Pepelke“, ki je po mnenju mnogih, še skoro bolje vspela nego prvi krat. Žal, da ni bila predstava bolj obiskana. Za tak krasen užitek ni pač dana prilika vsak dan. Zato pa bode marsikateremu žal, da ni porabil te prilike. Sicer je res, da je prišla ponovitev „Pepelke“ nenadoma in mnogi so za to zvedeli še komaj v nedeljo zvečer. Naj si bo temu pa kakorkoli, bil je gmotni uspeh zabave venderle povoljen.

Zahvala. — Podpisano načelnistvo si šteje v dolžnost, izreči svojo najiskrenejšo zahvalo vsem spoštovanim damam in gospodom, ki so se tako prijazno odzvali njenemu klicu na sodelovanje, ter s tako požrtvovalnim trudom pripomogli k sijajnemu uspehu zadnjih dveh priredb; in gotovo pritegnejo tej zahvali vsi udeležitelji teh dveh krasnih večerov, ki sta jim nudila slasten užitek, prinesla znaten dohodek v narodno korist, in bila na čast goriškim Slovincem. Imenoma bodi zahvaljeno neumornemu pevovodju g. I. Mercini in častitim pevkam, med njimi v prvi vrsti solistinjam gospej Irmi Fon, g.čnam M. Halner, Kl. Hrovatin in M. Rupnik, kakor tudi spremljevalcu na klavirju, g. Vl. Premrou; g. prof. Gvaizu za umetniško pripomoč pri pripravi na odru ter sestavljanju živih podob, g.čni Bagnalasta za mimična navodila; g. Ern. Klavžarju za deklamovanje; gosp. Makucu za spretno izdelovanje tehničnih potrebščin in izvrševanje sprememb na odru; gospodom Drufovka in dr. za udeležitev pri živih podobah; konečno častitim podpirateljem stvari v gmotnem oziru, tako kupovalcem vstopnic in sedežev, nadplavalcem in določilateljem prispevkov. Bog jim plati!

V Gorici dne 29. marca 1903.

Načelnistvo ženske podr. sv. C in M.

Otroški vrtec v Devinu. — Županstvo devinske občine odpre tekom tega meseca javen otroški vrt v lastni hiši v Devinu. Upravo in oskrbovanje vrtca prevzame občina sama. Troški se pokrijejo z radodarnimi doneski in eventualni primankljaj iz občinskih blagajne. Predsedništvo društva „Šolski Dom“ v Gorici je, v to naproseno, dalo občini na razpolago društveno v Devinu nahajajočo se šolsko opravo in učila za otroški vrtec brezplačno. Vrh tega prispeva društvo letos k vzdrževanju tega vrtca z zneskom 100 kron.

„Soča“ in narodno izdajstvo. — „Slovenec“ je dokazal z dokumentom, da je prodala kranjska narodno-napredna stranka slovensko narodnost. Iz objavljenega pisma barona Schwegla je namreč razvidno, da je obljubilo vodstvo slovenske narodno-napredne stranke baronu Schweglu, da se tržiški Slovenci vzdržé glasovanja pri občinskih volitvah s pogojem, da volijo tržiški Nemci dr. Ferjančiča v deželni zbor. Ta sramotni slovensko-nemški pakt se je tudi izvršil. Ferjančič je zmagal svojega slovenskega protikandidata tudi z glasovi nemških Tržičanov in pri zadnjih občinskih volitvah v Trzinu niso Slovenci zmagali v prvem volilnem razredu prav zaradi tega, ker so se trije slovenski volilci vzdržali volitve. Tako je izdala slovenska stranka slovensko občino v nemške roke. Narodno izdajstvo je očitno, kajti žrtvovala se je slovenska obmejna občina, da bi bila zmagala pri deželnozborskih volitvah oseba g. dr. Ferjančiča slovenskega protikandidata župnika Spendal-a. Po objavi Schweglovega pisma si ne upa niti „Sl. N.“ več tajiti sramotnega pakta kranjskih „naprednjakov“ z našimi naj-

Ali rekli so mu, da niti ne vé, kje poiskati tega ali onega. Svetovali so mu, naj počaka, da mu bode Zdravko pisal. Saj to stori takoj, če ga je pustil Ivan na Dunaju na suhem.

Vprašajo Sirkovo mater, kje stanuje njen sin na Dunaju. Ona jim tega ni zatajila, da je bil že na mnogih krajih in da ni znano, kje je sedaj. Rekel je neki, da bode spet, kjer je bil; ali kjer je bil zadnjič, tje da mu ni pisala še nobenkrat, ker jej tega ni bil naznanil.

Sirkova je bila zelo žalostna, ko je izvedela, da je bil sin napravil dolg v krčmi in da ima krčmar njegovo uro v zastavi. Rada bi bila plačala sama ta dolg, ko bi jej bilo to možno. Sram jo je bilo. Ali vendar je izgovarjala sina, da je mlad in se je hotel pokazati; kmalu zasluži spet denar, in če mu bo všeč, si lahko kupi zopet še eno ali tudi dve uri.

Ali tega ni verjela, da bi bil mogel oslepariti Zdravka za denar, ali pa ga

nevarnejšimi narodnimi nasprotniki; le „Soča“, ki je nedavno obžalovala, da ni na Slovenskem tal za brezdomovinsko socijalno demokracijo, ne vidi narodnega izdajstva v tem nesramnem barantanju z narodnimi interesi ter drzno laže, da se ni pri zadnjih občinskih volitvah v Trzinu vzdržal noben slovenski volilec volitve.

Kdo bi si mislil še pred petnajstimi leti, da se bo širila po Slovenskem taka korupcija ob molku raznih slovenskih listov, da bo mogoče v srcu Slovenije grdo narodno izdajstvo, katero skušajo korumpirani slovenski listi že celo zagovarjati!

Kam pa ž njim?! — Nekateri menijo, da bi bilo dobro, ako bi ga vzprejeli v opazovalnico kake norišnice, drugi pa pravijo, da bi bilo najbolje, ako bi ga poslali v Klavžet, kamor ga je njegova mati že pred leti večkrat pošiljala. Brezovo olje, katero je njegov sedanjí prijatelj dr. Tavčar svoječasno priporočal, bi danes pri njem ničesar več ne izdalo. Tako zdravilo je danes zanj prešibko. Pa kaj si bomo belili s tem glavo mi, tam ga imajo kolovodje narodno napredne stranke in naj store z njim, kar se jim poljubi, namreč z onim A. G.—k, ki je napolnil zadnji dve številki dr. Tumovega glasila „Soča“ z gradivom, ki dokazuje, da je človek, ki je v stanu kaj takega napisati — ali zrel za Klavžet ali pa, da je skrajni čas, da se mu preiščejo možgani.

Trgovska zbornica goriška in naši vinorejci. — Ni potreba, da povdarjamo velikansko škodo, katero je prinesla zloglasna vinska klavzula našim vinogradnikom. O tem govorilo in pisalo se je že toliko po listih, razpravljalo se na shodih, v deželnih zbiorih in celo v parlamentu. Kakor je znano, bliža se čas, ko bode treba sklepati s tujimi državami nove trgovinske pogodbe, in taka pogodba sklepala se bode tudi s sosedno Italijo. Italijani, prepričani o velikanski koristi, katero jim donaja znana vinska klavzula, trudili se bodo na vse kriplje, da bi se ista zopet ponovila, čeravno je upanje, da je prišla naša vlada konečno vendarle do prepričanja, da se mora uvozna carina na inozemska in posebno na italijanska vina na vsak način povišati, ako se noče popolnoma uničiti obstanka prebivalcev istih dežel, v katerih je vinski pridelek glavni pogoj tega obstanka. Med te dežele pa spada neoporečno tudi naša goriška dežela. Vsakdo bi torej mislil, da se ne bo med nami našel niti eden pameten človek, kateremu je količak pri srcu blagostanje svojih sodeželanov, ki bi zagovarjal omenjeno zloglasno vinsko klavzulo, ki je rodila našim vinogradnikom že toliko zla. Pa čujte in strmite! Našel se je pri nas ne le eden človek, marveč našla se je cela korporacija, ki bi rada spravila naše vinorejce v še večjo nesrečo. Kakor čujemo namreč iz prav verodostojnega vira, je sklenila goriška trgovska zbornica v svoji zadnji seji, delati na to in sicer, da uvozna carina na tuja vina ne sme znašati v bodoče nad 10 K na jeden kvintal vina ter da naj zloglasna vinska klavzula ne le ostane, marveč, da se dovolijo italijanskim vinom pri uvozu še večje olajšave, nego so obstajale dosedaj. Naša dolžnost nas veže, da opozorimo vse naše občinske zastope in društva na ta sklep trgovske zbornice, proti kateremu naj brez odloga glasno in jasno protestujejo. V prvi vrsti pa je poklican naš deželni odbor, do katerega naj se starašinstva obrnejo, da na pristojnem mestu spregovorijo odločno besedo ter da pravočasno opozori merodajne kroge na gotov go-

pustiti na suhem, ali ga slabo oskrbeti na Dunaju. „To je obrekovanje; saj je bil Ivan doma vendar priden in tak da je ostal tudi na Dunaju“.

Žal, da je bilo to vendar res. Zdravko je pisal roditeljem, da sta prišla srečno na Dunaj; da mu je Ivan Sirek preskrbel mesto, ali ne tam, kjer je bil obljubil doma in kjer dela zdaj sam, in da ne vé, kje je in pri kom. Pravil da je, da pojde v delavnico, kjer dela dvajset pomagancev, in da ga poseti takoj drugi dan ter mu prinese denar kar ga je bilo ostalo od potnine. Čakal da je en teden, ali Ivana še ni bilo, in da mu ni ostalo niti krajcarja. Pa mojster da je obljubil, da najde Ivana in da mu vzame denar. Tu sta še dva učenca razen njega, Čeh in Nemec in pa delavec Oger. Na Dunaju da mu ugaja, da se ima dobro in da je zadovoljen. Učil se bo tri leta, tako dolgo, kakor je rekel Ivan; a prvo leto je le za postreščeka.

(Dalje pride.)

spodarski polom naših vinogradnikov, ako bi se hoteli ozirati na zgoraj omenjeni sklep goriške trgovske zbornice. Sicer pa čujemo, da so se našli tudi v trgovski zbornici nekateri možje, kateri so odločno ugovarjali proti takemu sklepu ter da mislijo vsled tega sklepa celo odložiti svoje zborniške mandate.

Kakor čujemo, je podalo tudi zbornično predsedništvo svojo ostavko.

Gosp. članom kegljskega kluba v hotelu „Central“ se naznanja, da odpade kegljanje prihodnji dve soboti (4. in 11. t. m.) radi veselice „Ruskega kruška“ in velikonočnih praznikov.

Admiral Spaun. — Nekateri listi poročajo, da pojde zapovednik avstro-ogrske mornarice admiral Spaun v najkrajšem času v pokoj. Naselil se bode baje v Gorici, kjer si je kupil vilo.

Nagle smrti je umrl v soboto neki Ribard Goldsticker iz Breslavje. Zadela ga je srčna kap.

Mestne volitve. — Imenik volilcev za prihodnje dopolnilne mestne volitve bode izložen v prostorih magistratnega poslopja in sicer nahajajočih se v drugem nadstropju, začenši s prvim aprilom t. l. skozi štiri tedne. Toliko na znanje onim, ki se hočejo brigati za svojo volilno pravico, ali pa spleh za to, da se prepričajo, da li se nahaša imenik volilcev v redu ali pa ne. Reklamacije proti morebitnim nepravilnostim uložijo se lahko pri tukajšnjem magistratu v dobi osmih dni, ki začenja z 29. aprilom t. l.

Pomanjkanje vode. — Pomanjkanje vode občuti se v našem mestu od dne do dne vedno huje, tako da se meščani opravičeno že resno hudojejo na mestne očete, ki so do zdaj skrbeli le za dragocene načrte, a niso ničesar storili, da bi priskrbeli meščanom vode. Pri tem mrmranju in posebno pa še za to, ker se bližajo dopolnilne volitve, je umevno, da morajo naši mestni očeti, ki radi sede v mestni hiši, saj navidezno ganiti ter pokazati, da so jim potrebe meščanov pri srcu. Zato se je pa podala v petek neka komisija v Kronberg ter si ogledala tam neki izvire, ki je palast grofa Coroninija. Ta komisija se je baje prepričala, da daje omenjeni izvirček zdaj ko je suša, 570 hl. vode na dan, dočim dajejo vsi ostali mestni izviri 4032 hl. vode. Grof Coronini zahteva za ta izvirček baje 14.000 K in mestna uprava se misli z njim o ti zadevi pogajati.

Vojaški nabor. — V soboto so bili na naboru mladeniči iz St. Petra, z Vogerskega, z Banjšic, iz Grgarja in iz Opatjegasla. Predstavilo se jih je 165. Potrjenih pa je bilo 65.

Stekel pes. — V petek zjutraj okolo sedme ure videli so na sprehajališču blizu kolodvora velikega psa, ki je izgledal jako čudno in kateremu so se iz gobca cedile sline. Spoznali so kaj, da je ta pes stekel. Opozorili so mimogredoče, naj se ne bližajo psu. Potem pa je prišel neki gospod s puško in je psa ustrelil. Kasneje pa je prišel na lice mesta mestni živinozdravnik s konjederem. Konjeder je odpeljal psa. Odsekali so mu glavo ter jo poslali na Dunaj, da se tam natančneje prepričajo o boleznih. Vsled tega je odredil tukajšnji magistrat, da morajo nositi vsi psi nagobčenika in da ni dovoljeno voditi po mestu niti na vrvi psov brez nagobčenika. Konjeder ima namreč ukaz, da polovi vse pse, katere bi videl na prostem brez nagobčenika. Poleg tega vabi magistrat vse one, ki bi bili ubitega psa videli zadnje dni, da se je nahajal v družbi drugih psov, da mu to natančno povedajo. Ob enem je strogo prepovedano jemati s seboj pse v javne lokale, na omnibuse in na tramvaje.

Človeško okostje. — Pri kopanju temelja za novo poslopje tik južnega kolodvora, ki je namenjeno za carinski urad, zadeli so ob jako dobro ohranjeno človeško okostje. Našli so poleg okostja tudi neki stari denar.

Ustanovni shod „Podružnice slovenskega planinskega društva za sodna okraja Vipava-Ajdovščina“ bo 5. aprila 1903. ob 4. uri popoldne v dvorani društva „Edinost“ v Ajdovščini. Rodoljubne prijateljice in prijatelje slovenske turisticke vabijo k mnogobrojni udeležbi Sklicatelji.

Gozdni požar. — V četrtek proti večeru nastal je v gozdu nad Podgoro proti ločniški strani ogenj, ki je napravil še precej škodo. Najbrže so kuki otroci zažgali v gozdu se nahajajočo suhljad in so potem zbežali.

Ubojstvo. — Nekega dne v preteklem tednu pil je na Ollici v neki krčmi neki Krapež s svojim sinom. Ko je stopil iz krčme, napadli so ga nekateri vaščani ter ga s kamenjem in rezilnim orodjem tako potepli, da je obležal krvaveč in nezavesten na tleh. Spravili so

ga v krčmo, kjer je bila zdravniška pomoč kmalu pri rokah, a zastonj, kajti Krapež podlegel je dobljenim ranam že po kratkem času. Aretirali in odgnali v zapor v Ajdovščino so pet oseb.

Otroška nepreviđenost. — V Vrtojbi sta se igrala dva dečka in sicer 12-letni France Gorkič in 15-letni Josip Natuteli s patronami. France Gorkič zažgal je jedno patrono v roki, ki mu je odnesla tri prste. Prepeljali so ga v tukajšnje bolnišnico.

Tržaške mestne volitve in Slovenel. — Glede tržaških mestnih volitev z ozirom na Slovence piše sobotna „Edinost“ tako-le: Iz poročil, ki nam prihajajo od raznih in zanesljivih strani, doznajemo, da se voliko v obeh italijanskih taborih, kolikor tudi v vladnih krogih — tudi dunajskih! — visoki meri zanimajo za vprašanje, kako bodo letos glasovali slovenski volilci v mestu tržaškem.

Čudno se mora zdeti to sedanje splošno zanimanje, ko vendar sicer toliko vlada, kolikor Italijani vedno zatrjujejo v najlepšem soglasju, da Slovencev v mestu ni! Sosebno pa odgovarjajo tako na naše zahteve po slovenski šoli!

Ali dogodki in dejstva jih slednjič vendar le silijo, da se zanimajo za nas, in s tem prizpnavajo našo ekzistenco. To eno dobro — to dragoceno pripoznanje naše ekzistence — so nam vendar že prinesle te volitve.

To bodi v pouk našim volilcem, da vendar nismo tako brez pomena, kakor mislijo vsi tisti, celo nekateri naši malodušni ljudje. Zato pa je tudi v dolžnost našim volilcem, da se ne vežejo lahko mišljeno na nobeno stran! Prosimo jih, naj bodo previdni in naj zaupno čakajo trenutka, da se jim izda parola. Kajti prezgodnje govorjenje bi le škodovalo stvari, kateri bi eventualno hoteli koristiti.

Obrtno sodišče v Trstu. — Justično ministerstvo je naročilo višjemu deželnemu sodišču v Trstu, da stori potrebne korake za ustanovitev obrtnega sodišča v Trstu, ki naj bi pričelo svoje delovanje že v teku tega leta. To obrtno sodišče se ustanovi na podlagi postav z dne 27. novembra l. 1896. Imelo bode nalogo reševati in razsojevati vsa sporna vprašanja, ki nastanejo med delodajalci, med mojstri in med delavci-rokodelci, glede vzprejema v delo, glede odpusta iz dela, glede raznih odškodnin ter glede konvencionalnih kazni itd. Razsojevalo bode nadalje v zadevi delavskih knjižic ter glede raznih delavskih spričeval ter glede razmer med delavci in podpornimi društvi. Obrtnemu sodišču stoji na čelu predsednik ali njegov namestnik, katere obadva pa morata biti sodna uradnika in katera imenuje pravosodno ministerstvo. Poleg predsednika, njegovega namestnika pa bode imelo obrtno sodišče še deset prisodnikov, katerih volijo in sicer polovico gospodarji, a polovico rokodelci in delavci. Volilna doba določena je na štiri leta. Vsako drugo leto pa jih izstopi polovica in se vrše za to polovico nadomestne volitve.

Protimadžarske demonstracije v Zagrebu. — V Zagrebu se je raznesla vest, da se nahaja tam oni Pierotič, ki je igral v svetojeronimskem vprašanju jako grdo ulogo. Bilo je to v četrtek popoldne, ko je igrala vojaška godba na trgu. Zbralo se je koj 150 vseučiliščnikov, da bi Pierotiča vže na trgu po svoje pozdravili. A Pierotiča ni bilo, in ker se niso mogli vseučiliščniki znesti nad njim, podali so se pred palačo raznateljstva ogrskih železnic, katere nosi madžarske napise. Tu so začeli vpiti: Doli z Ogrsko, smrt Madjarom! Potem so se podali pred kolodvor državne železnice in začeli so tam zopet demonstrirati. Strgali so dva ogrska napisa ter jih razkosali. Od tam so se podali na Jelačičev trg, kjer se jim je pridružilo vse polno ljudstva. Od tod so jo udarili po drugih mestnih ulicah, pevajoč hrvatsko „Lepa naša domovina“ ter ponavljajoč klice: „Doli z Ogrsko, smrt Madjarom“. Dijaki ustavili so vsakega, ki je govoril nemški, ter mu to prepovali. Naskočili so tudi več prodajalnic ter zahtevali od prodajalcev, da ne smejo nobenemu prodati ničesar, ki bi zahteval blago v nemškem ali v madžarskem jeziku. Množica pa je med tem vpila na ulicah: „Živela neodvisna Hrvatska, doli s protihrvatskimi posianci“. Policija se je trudila, da bi demonstrante razgnala, a ni se ji posrečilo. Okoli 9. ure zvečer pričakovali so demonstrante, katerih število je naraslo do takrat na več tisoč oseb, na trgu Fran Josipovega močni oddelki redarjev, a demonstranti napadli so jih s kamenjem. Ob enem je ugašnila množica svetilke, ter razbila šipe raznih hiš. Vendar se je posrečilo redarjem razgnati demonstrante. Ali zbrali so se zopet na Hedervaryjevem trgu, kjer

pa sta jim prišli nasproti dve vojaški stotniji in jeden oddelek orožnikov. Demonstranti pozdravili so tudi vojake z življem ter jih začeli ometavati s kamenjem. Prišlo je do hudega spopada med vojniki in demonstranti in ranjeno je bilo vse polno oseb. Še le ob 11. uri nastal je mir; zaprli so vse polno oseb.

Najhuje so se obnašali demonstrantje pred uredništvom madžarskega lista „Narodne Novine“, kjer je bil tudi spopad med vojniki in demonstranti najmočnejši. Tu so hudo pretepli nekega policijskega komisarja in je jeden celo proti njemu ustrelil iz revolverja. V soboto se je bilo bati še večjih izgrediv iz za to je bila vsa policija po koncu. Vojaške patrulje hodile so po mestu, drugo vojaštvo pa je stalo pripravljeno v vojašnicah. Dijaki so sicer hodili drugi dan po mestu ter so zahtevali od trgovcev, ki so imeli nemške napise, odstranitev istih, kar se je tudi zgodilo. Popoldne pa so se zbrali v nekem javnem vrtu, kjer so imeli razne govore, v katerih so povdarjali, da hočejo delati na to, da se ohrani mestu Zagrebu čisto hrvaški značaj. Do novih izgrediv pa ni več prišlo.

Odbor „Podpornega društva za slovenske visokošolce v Pragi“ ima letos mnogo skrbi, da ugotovi vsem prošnjam prosilcev, katerih število se je letos podvojilo. Izdatki letošnjega leta že daleč presegajo lanske. Odbor radi tega prosi vsi prijatelje slovenskega dijaštva, da se o velikonočnih praznikih spomnijo tudi našega društva s prihrabi.

Slov. akadem. društvo „Ilirija“ v Pragi. — Na 11. rednem občnem zboru z dne 18. marca in na 1. odborovi seji z dne 19. marca t. l. „Slov. akad. društva „Ilirija“ v Pragi“, je bil izvoljen naslednji odbor: Cand. iur. Egon Starč, predsednik; stud. tech. Vekoslav Smolč, podpredsednik; stud. iur. Josip Marn, tajnik; stud. tech. Viljem Kuček, blagajnik; stud. iur. Janko Pretner, knjižničar; stud. iur. Julij Pavliček in stud. phil. Pavel Pestotnik, preglednika. Društvu je dovolilo c. kr. namestništvo v Pragi, da se sme imenovati akademsko, kakoršno je bilo de facto že popreje.

Zaradi vohunstva zaprli so v Lvovu c. kr. finančnega nadkomisarja Osobinskega. Temu vohunstvu, pravijo, je prišla na sled dunajska policija ter je v ta namen poslala v Lvov policijskega komisarja Kleinerja in več drugih policijskih agentov. Osobinskega aretirali so v ponedeljek, a doznalo se je to še le v četrtek. O Osobinskem se govori, da se je nahajal v slabih denarnih razmerah ter da je bil zaradi nekaterih nepravilnosti pri svojem uradovanju celo suspendiran. Govori se tudi o njem, da je imel pristop do visokih vojaških dostojanstvenikov. „Dzienieki Polski“ piše celo, da so zaprte zaradi tega tri osebe, pripadajoče k višjemu častništvu. Govori se, da so dokumenti, katere so vohuni izmaknili, velikega pomena.

Aretirali so v soboto v Trentu višjega železniškega kontrolorja Livadijo Josipa in to na ukaz državnega pravdnštva.

Hotel je v Macedonijo. — V sredo zjutraj prijel je policijski oficijal Schabl na južnem kolodvoru v Trstu 16 letnega Adolfa R., ki se je po železnici pripeljal tja iz Češke, da pojde na pomoč Macedoncem. Mladenček je izpovedal, da je mehanični vajenec ter da je 160 K, katere mu je izročil oče, da plača mojstra, hotel porabiti za potovanje v Macedonijo.

Iz maščevanja je v Otenthalu blizu Glognica zažgala petnajstletna nekoliko slaboumna dekle sosedovo hišo. Ker je pihal takrat močan veter, se je ogenj razširil in zgorelo je še več drugih hiš. Zgoreli sta tudi dve osebi. Škoda je jako velika.

Strasna krvava družinska žaloigra vsled bede. — V sredo zvečer se je odigrala v družini deželnega kancelista Löffelmanna v Gradcu grozna krvava žaloigra. Osemindesetletni Karol Löffelmann je namreč na grozovit način umoril svojo ženo in dva svoja otroka. Tretjega otroka pa je nevarno ranil. Zgodilo se je to tako le: Ob 7. uri zvečer je poslal Löffelmann svojega dvanajstletnega sina Otona, dijaka drugega gimnazijalnega razreda, po pivu. Ko se je vrnil s pivom, napade oče sina z nožem ter ga teško rani na vratu. Vendar se je posrečilo dečku, da je ubežal in klical ljudi na pomoč. Kmalu so sosedje priklicali redarje, ali bilo je že prepozno. Ko so namreč prišli redarji v stanovanje, našli so v sobi na tleh ležečo ženo, katero je Löffelmann zadavil z vrvo. Istotako so našli zadušena dva otroka, jednega v postelji, drugega pod posteljo. A poleg vseh teh našli so redarji mrtvega tudi

Löffelmanna. Da je Löffelmann storil vse to v zblaznelosti, o tem ni dvoma. V zblaznelost gnala ga je pa huda revščina, v kateri je živel že delj časa.

Oče ubil sina. — V Stražnicah na Moravskem je ubil oče svojega sina, ko ga je zasačil, da je hotel prodati domači voz, da bi si nabavil denara, katerega bi rabil na dan vojaškega nabora.

Nova tajna okrožnica vojnega ministra do vojaških poveljstev. — Dunajska „Arbeiter Zeitung“ priobčuje neko novo tajno okrožnico, katero je baje poslal vojni minister vsem vojaškim poveljništvom. V ti okrožnici je rečeno, da je prišlo vojno ministerstvo do znanja, da si iščejo socialni demokratje in radikalni nacionalcji tudi med vojaštvom svojih privržencev, ter da se trudijo, da bi dobili na svojo stran najprej rezerviste. Ministerstvo je baje tudi doznalo, da se utihotaplja v vojašnice socialistični in prekucaški listi in brošure z namenom, da bi uničili s tem disciplino med vojaštvom. V okrožnici se pozivljajo vojaška poveljništva, da obrnejo svo pozornost na to, da se pride še pravočasno takim nevarnim stremljenjem v okom.

V varstvo potujočih otrok je izdalo železniško ministerstvo posebno odredbo. Povod temu je slučaj, da so malopridni popotniki neko dekletce frivolnim govorjenjem pokvarjali.

Italijanska kultura. — Med čestami evropskih velevladi, ki so bile poslane nad barbarske Kitajce, da jim ubijejo v glavo evropsko civilizacijo, je bil tudi italijanski častnik Modugno. Ko se je ta častnik vrnil v domovino, prinesel je seboj okoli 500.000 frankov denarja in je začel zidati si lepo palačo. Vsakdo je vedel, da si na Kitajskem ob svoji plači ni mogel toliko prihraniti, ker je plača laških oficirjev nesramno nizka. Ljudje so začeli govoriti, od kod ima Modugno toliko denarja. Pred nekaterimi tedni je ta Modugno tudi umoril svojo ženo baje iz ljubosumnosti — s kratka ta častipolni „častnik“ je prišel v preiskavo, na kateri se je tudi pretresovalo, od kod ima toliko denarja. K preiskavi so bili tudi poklicani vojniki, ki so pod njim na Kitajskem služili. In ti vojniki so izpovedali, da je Modugno ropal po Pekingu kakor najgrši „siciljski razbojnik“. Po noči je udril v hiše bogatih Kitajcev in jih z revolverjem v roki prisilil, da mu izroče svoje zlato in dragocenosti. Iz izpovedb vojakov se je dognalo, da Modugno teh lopovstev ni uganjal sam, marveč da je imel še več pomočnikov. Ko je bila laška ekspedicija na Kitajskem, so bili razni ital. listi, a v prvi vrsti tržaški „Piccolo“, polni frazaste hvale o „veliki civilizatorični misiji“ ital. vojakov. In vendar, kakor kaže predstojeci slučaj, celo „barbarski“. Kitajci še niso videli večjih barbarov, nego so bili ti italijanski „civilizatorji“. Ali ne bi hotel senator Villari, ki zanaša ital. kulturo na avstrijsko obal, malce ogledati se pod domačim krovom? Gotovo bi našel polne roke „civilizatoričnega“ dela.

Poljski „Oče naš“ na Pruskem. — Od pruske vlade silno zatirani Poljaki pomagajo si proti Prusom kakor morejo in znajo. Sestavljajo tudi molitve, v katerih izražajo svoje goreče želje po rešitvi iz pod pruskega jarma. Med temi molitvami se nahaja tudi „Oče naš“, ki se tako glasi: „Oče naš, ki si v nebesih, vrni nam poljsko kraljestvo. Reši nas iz pruskega robstva. Daj nam vsakdanji kruh, toda ne kruh zamesen z našo krvjo in sovražnikovo zlobo. Odpusti nam naše grehe, ki so utisnjeni na čelu naših sovragov. Ne pelji nas v skušnjava, da bi se kedaj odrekli poljski domovini in dragemu jeziku in odreši nas brezročnosti in trinoštva naših dušmanov!“ — Proti temu poljskemu „oče našu“ je pruska vlada začela najstrožjo gonjo in, kar je za prusko omiko in človekoljubje zelo značilno, je pruski fin. minister ob hronskega smeju cele zbornice, te dni ta „oče naš“ v zbornici prebral.

Novi topovi. — Poskusi z novimi topovi bodo kmalu končani in zatrjuje se, da bode vlada že v letošnjih delegacijah zahtevala poseben kredit za nabavo teh topov.

38.000 K je ukradel iz poštne ambulance med Pragerskem in Budimpešto poštni sluga J. Popc.

Šesttisoč hektolitrov ponarejenega vina. — V Landauu je zasačila oblast pri nekem trgovcu šesttisoč hektolitrov ponarejenega vina, katero je prodajal za pristno. Izpraznili so mu sode in izlili vse vino v ulični kanal.

Čudna ptica. — V Južni Ameriki so našli zopet nov velik skrivnosten gojzd. V tem gojzdu živi neka ptica, katero poznajo samo domorodci in Bečnani in kateri pravijo „Korve“. Možak te ptice je velik trinog. Ko si „ženska“ napravi gnezdo, obzida „on“ to gnezdo okrog in

krog s palec debelo močno skorjo in nekega lepila ki postane trdo ko rog. V tako „utrjeno“ gnezdo prinaša stavec hrano a „ona“ ne more iz trdnjave dokler niso mladiči popolnoma godni. Na to pa razbije možak utrdbo s kljunom in ptiči izlete — v gotovo smrt. Kajti Bečnani že čakajo trenutka, ko ptice izlete in jih postrele. Meso te ptice je baje zelo ukusno.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Šolskega doma“.

Loterijske številke.

28. marca.

Dunaj 53 62 74 22 27
Gradec 70 43 86 10 39

Tržne cene.

Za 100 kg.

Kava: Santos . . . K 190— do 200—
„ Sandomingo „ 240— „ 260—
„ Java . . . . . 240— „ 260—
„ Portorico . . . 260— „ 280—
„ Ceylon . . . . . 320— „ 360—
Slakdor . . . . . 88— „ 89—
Špeh . . . . . 160— „ 180—
Petroliji v sodu . . 32— „ 33—
„ zaboju . . . . 1050 „ 11—
Maslo surovo . . . 170— „ 190—
„ kuhano . . . . 200— „ 220—
Otrobi debele . . . 1040 „ 12—
„ drobne . . . . 1040 „ 11—
Turšica stara . . . 1640 „ 17—
„ nova . . . . . 15— „ 1660
Oves . . . . . 15— „ 18—

Moka ogerska:

št. 0 K 28— št. 1 K 2680 št. 2 K 2620
„ 3 „ 2580 „ 4 „ 25— „ 5 „ 24—
št. 6 K 22—

Anton Kuštrin

Gospodski ulici h. šte. 25,

priloga častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petroleji v zaboju Slakdor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič v li. Bistrici. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevga mлина v Kranju in z Joehmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Po pošti se razpošilja v zabojčkih najmanjše po 5 Kg. na vse kraje.

Odlikovana delavnica!

ANT. KRUSIČ,

krojaški mojster v vrtni ulici 26.

Priloga se sl. občinstvu v mestu in na deželi, posebno č. duhovščini. — Ima bogato zalogo blaga vsake vrste in za vsaki stan, ter opozarja na ravno došlo sveže pomladansko blago, lastni izdelek *gotovih oblek in površnih sukenj. Cene prav solidne!*

Fani Drašček

zaloga šivalnih strojev

Gorica, Stolna ulica hiš. št. 2.

Prodaja stroje tudi na teden-ske ali mesečne obroke. Stroji so iz prvih tovarn ter najboljše, kakovosti. Priporoča se slav. občinstvu.

„Centralna posojilnica“

v Gorici,

registrovana zadruga z omejeno zavezo, sprejema **hranilne vloge**, katere obrestuje po 4 1/2 polmesečno; nezdignene obresti pripisuje koncu leta h glavnici. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Daje **posojila** udom na osebni kredit po 5% in na vknjižbo po 5 1/2.

Sprejema **člane** z glavnimi deleži po 200 K in z opravnimi deleži po 2 K.

Otvorja članom tekoče račune, katere obrestuje po dogovoru. Za nalaaganje in vračanje so na razpolago položnice c. kr. poštne hranilnice, tako da je mogoče poslati denar brez poštne stroškov.

Uradne ure so vsak delavnik od 8—12. ure zjutraj in ob ponedeljkih in četrkih tudi popoldne od 2—4 v ulici Vetturini 9.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8

priloga bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih,

briskih, dalmatinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-egrske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerne. Postrežba poštena.

Tomaž Seljak,

sobni slikar in pleskar v Podmelcu na Tolminskem.

Priloga se slavnemu občinstvu za vsa v to stroko spadajoča dela, kakor: slikanje sob, napravljane različnih napisov, tudi z oljnatimi barvami na desko, vsa v pleskarsko stroko spadajoča dela itd. itd. Delo lepo in cene zmerne.

Krojaška mojstra Čufer & Bajt

v Gorici, ulica sv. Antona št. 7 v hiši g. Jerneja Kopača

izdelujeta

vsakovrstne obleke za moške po meri, bodisi fine ali pa priprosie.

Priporočata se svojim rojakom v Gorici in na deželi, posebno pa č. duhovščini za obilna naročila.

Ivan Bednařik

priloga svojo

knjigoveznico

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

TISKA:

Časopise . . . . .
Knjige . . . . .
Diplome . . . . .
Trgovske račune . . . . .
Cenike . . . . .
Vabila za veselice . . . . .
Pisma s firmo . . . . .
Razne etikete . . . . .
I. t. d.

NARODNA = TISKARNA v GORICI

prevzema vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela in izvršuje v moderni in okusni obliki po tako nizkih cenah da se ne boji nikake konkurence.

TISKA:

Tisk. za duhovnlje . . . . .
Plakate . . . . .
Sprejemnice . . . . .
Računske sklepe . . . . .
Pobotnice . . . . .
Razne posetnice . . . . .
Poročnice . . . . .
Osmrtnice . . . . .
I. t. d.

Mejnarodni panorama

iz Berolina, odlik. na vseh svetovnih razstavah.

Restavracija „LA BOHEME“, Gorica, tekališče Josipa Verdića št. 38.

Potovanje po svetu, za vseh zanimivo. Vsak teden nov program!

Od 29. marca do 4. aprila

Dežela in ljudstvo v Algeriji. Prvo potovanje iz Algere do Biskre.

Nikdo naj ne zamudi ogledati si teh krasnih naravnih lepot.

Odprto vsak dan od 9. zj. do 9. zv.

Vstopnina 40 vin., otroci in dijaki do narednika 20 vin.

„Krojaška zadruga“

Gorica,

Gospodski ulica št. 7.

Ravno došle

so zadnje novosti raznega krojnega blaga za pomladansko in letno sezono, kakor: Volne, perkal, Oksfort, Batist, satin, Zefir, svilo za prati, Tennis, Pique bele in barvane. — Moška sukna po vsaki ceni in veliki izberi. — Nadalje ima bogato zalogo platna, Chiffona in prtenine, hlačevine, volnene odeje, kovtrov, bombaževine, žepnih rut, robcev, ovratnikov, naprsnikov in raznih drobnin.

Preproge, zagrinjala in pogrinjala iz volne in bombaževine. — Tudi se še naznanja slavnemu občinstvu, da se razproda vse od prejšnjih sezon zaostalo blago pod lastno ceno.

Na zahtevo stranke pošiljajo se uzorci poštne prosti hitro in točno.

Konečno se naznanja slavnemu občinstvu, da so cene tudi vsemu novemu blagu tako nizke, da se ni bati nikake konkurence!

Cene so stalne!

Zdaj se nudi rojakom v mestu in na deželi prilika za pošteno in solidno postrežbo!

Izhaja vsa rek in soboto ob 11. uri predpolno za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemal ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodajase v Gorici v tobakarni Schwarz v Solskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdievem tekalšču po 8 vin.

GORICA

(Večerno izdanje.)

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v "Narodni tiskarni", ulica Vetturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo "Gorice". Oglasi se računijo po petstvih in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Z dežele 29. marca 1903.

Nemoralnost in neznačajnost v politiki je v naših dneh dospela do nekega vrhunca, da više skoro več ne more.

V politiki je vse gnjilo! Tako zamoremo po pravici vzkliniti v očigled dogodkom na političnem obzorju naših dnij in sram bi moralo biti slednjega, ki se peča s politikom, ako bi ne bilo vendar še častnih izjem, ki smatrajo politiko za to, kar v resnici je, namreč za manifestacijo človeškega duha in pošteno egoistične kombinacije.

Kakor nas uče dogodki, ni človeška propalost zares na nobenem polju tako napredovala kakor v politiki. Tako daleč je prišlo, da se politiko izrablja v najbolj umazane namene, kar se jih v človeški družbi najti more. Da so do tega pripravili razni nečedni elementi, ki so svoj umazani smoter upali doseči jedino še s politikom, tega nam ni treba poudarjati svojim čitateljem, ko imamo baš na Gorškem in v slovenskem taboru najpristnejši dokaz, kake vrste instinkti so se oprijeli politike v vresničenje svojih ciljev.

No, danes idimo mimo lokalnih gorških razmer, v katerih je v teku zadnjih treh let z izvestne strani nagromadenega toliko političnega ciganstva, da nas obide žalost, ko o tem mislimo, — danes se pečajmo s to vrsto politike na širjem političnem obzorju.

Pred očmi so nam dogodki v Budimpešti — dogodki, ki tudi za nas Slované niso brez pomena.

Na Madjarskem je stranka takozvanih Košutovcev, t. j. pripadnikov onega slovanskega renegata Lajoša Košute, ki je spremenil svoje slovansko ime v madjarsko „Kossuth“, a je svojo slovansko narodnost premenil v madjarsko. Kaj je tega človeka zapeljalo v narodno izdajstvo, ni baš znano, ali znano je, s čim je pokazal svoje izdajstvo.

Dokler ni bilo za Avstrijo toliko nesrečnega dualizma, ki je delo Bismarckovo in kateri dualizem je bil ustanovljen v namen, da se zatrdi in uniči velik del Avstriji zvestih Slovanov, tako dolgo so bili Ogri tudi več ali manj dobri Avstrijci. Ali nemška politika, ki je že tedaj stegovala svoje dolge prste po nemški posesti, ni mirovala, da iztakne sredstvo, kako bi Avstrijo ud za udom priklenila k osrednji Nemčiji, ki je

bila še nekaj let po Napoleonovem porazu še vedno uboga kolonija v sredini Evrope. Tej nemški politiki so bili od nekdaj trn v peti Slovani. Na Ogerskem je v sedmograški pokrajini bilo že od davnih časov naseljenih nekaj tija privandranih nemških obrtnikov, katerih kolonija se je množila od leta do leta tako, da je postala polagoma močen sestaven del Ogerske. Prišel je Bismarck. Njegov oster pogled je takoj sprevidel, da se iz teh sedmograških nemških obrtnikov, da nekaj posebnega narediti za veliko nemško stvar. Ali na poti so mu bili ogerski Slovani, a ne samo ogerski Slovani, marveč tudi sosedni Hrvatje. Hitro je spoznal, da je najbolje Ogersko odcepiti od Avstrije in jo postaviti „na lastne noge“. Kaj pa je bilo domišljavim, sanjavim in v svoje „viteštvo“ zaljubljenim Madjarom ljubšega, nego slišati o eldoradu bujne politične samostojnosti! Leto 1848 je torej položilo temelj tem nadam in leto 1867 jih je izpolnilo v polni meri. Nastal je dualizem. Ogerska je bila ločena od Avstrije, postala je samostojna, — toda priznati morajo Ogri, da v njih lastno nesrečo.

Židje, ti predpétniki Bismarckove politike, do onega časa niso smeli na Ogerskem pridobivati zemljišča. Od onega časa se je jela množiti židovska posest. V kompenzacijo tega, da Madjari izdajo zakon, ki bi dovoljeval židom pridobivati posest, so jim ti zagotavljali popolno nacionalno samostojnost in gospodarsko neodvisnost od Avstrije. Ko je bil tak zakon dosežen, rastlo je panmadjarsko po židih upeljano časopisje kakor gobe po dežju in v tem časopisju se je na vse pretege ščegetalo madjarsko samoljubnost in zajedno hujskalo zoper Slované, dočim se proti Nemcem ni črhnilo žal besedice. V teh časih je rastel madjarski šovinizem do neba visoko in čez noč je nastala ideja o veliki Madjarski, ki bi naj segala od karpatskih snežnikov do jadranskih obál. Tej ideji se je usunžilo vse karkoli je bilo pristopno — židovskemu denarju in najbrže tudi pruski marki. In tej ideji se je usužnil tudi Lajoš Kossuth ter delal za njo z dušo in telesom. Mož je sanjal in delal s pomočjo zaslepljenih mas za veliko Madjarsko, a koristil — in morda ne da bi vedel sam za to — veliki Germaniji. V Košutu je videl Bismarck posebljenje svoje ideje:

s pomočjo madjarskega šovinizma ugonobiti Slované in Hrvatje, to največjo zapreko vsenemški politiki, a mej tem pustiti svobodno roko in čas sedmograškemu Nemcem, da se na tihem in skoro neopaženi, razvijejo v močen političen faktor, ki bi naj pozneje postal nevaren celi Madjarski.

Da je Bismarck zadel v črno, to se vidi danes, ko se je ob nasilstvu madjarskega košutizma proti Slovanom, pan-germanizem na Ogerskem, tako močno razvil, da ga vsi madjarski resnični šoviniisti ne morejo več iztrebiti in da resni možje ne morejo spoznati več, ali služijo Košutovci več madjarski, ali več germanski stvari. Eno pa ostaje resnično, namreč to, da je stranka Žido-Madjarov t. j. Košutovcev, stranka, ki je zgubila ves sram in vso politično moralo. To je ta stranka najbolj pokazala pri zadnjih demonstracijah o priliki obletnice Košutove smrti v Budimpešti.

In kakor je že značilno za ono politiko, katere zastavonoša je vsikdar podlo židovstvo, nastopila je tudi tu nahujskana pomilovanja vredna in nepremišljena mladina — v prvi vrsti dijaštvo, da s hrupnimi demonstracijami porazi nasprotnike opozicije. Tej stranki je šlo najprej za to, da vrže ministerskega predsednika Szella, ki še nikdar prej ni tako odločno nastopil proti revolucionarjem, kakor sedaj. Nemoralnost teh ljudi je šla celo tako daleč, da je simulirala pred javnostjo smrt dveh dijakov, ki bi naj bila padla „kot žrtev policijske surovosti“, dočim je dokazano, da je vse gola laž ter da omenjena dijaka hodita zdrava in vesela okrog in še dalje demonstrujeta.

Ali tudi v zbornici niso Košutovci mogli proti Szelli doseči drugega nego da so z uprav ciganškim hrupom prekričali njegov govor. Ali tudi njih najnужnejši želji, da Szell odstopi, ne bode vetreženo, marveč državi in narodu nevarna stranka prekucuhov bode v svoji propasti zapustila prepričanje, da je vsaka stranka nasilja zajedno tudi stranka krivice.

Nas bi nemoralnost madjarskih Košutovcev ne zanimala posebno, a jedno je, kar mora obračati našo pozornost na to stranko in to je sovraštvo te stranke do Slovanov.

Baš te dni je jeden najodličnejših Košutovcev, Koloman Thaly (kdo ve, ako

ne prej kak nemški Thalmann!) v ogerski zbornici strastno poudarjal potrebo priklapljenja Dalmacije k Ogerski v Hrvatom sovražnem smislu. Ta človek je dejal: „Dalmacija v ekonomičnem smislu ne odvaga najboljših hrvatskih okrajev, toda Madjari morajo delati na pomadjarjenje Dalmacije že iz jedino onih ozirov, da se Hrvatom jedenkrat za vselej preženo sanje o trojedini kraljevini Hrvatski“.

Besede tega Košutovca so nam torej jamstvo za to, da je stranka Košutovcev, kakor sploh vsaka stranka, ki dela z nasilstvom, stranka krivičnikov.

Politični pregled.

Proračunski odsek.

V petek si je proračunski odsek razdelil med seboj različne referate. Proračunski odsek je vzprejel tudi načrt zakona, po katerem se odpravijo uradniške kavicije. Ta zakonski načrt bil je vzprejet s spremembo, katero je zahtevala vlada, in se glasi zadnji paragraf tako, da stopi načrt v veljavo tisti dan, ko bo razglašen.

Nemci o Madjarih.

Pretekli teden je v neškem državnem zboru Velikonemec Hasse hudo napadel Madjare. Govorec o položaju Nemcev na Ogerskem je dejal, da se Madjarov v trojnižvezi sme precezenjati. Madjari sami pozabljajo, da so le mal, neznamen del narodnih mas v trozvezi. Madjarov je samo borih 7 milijonov, dočim znaša število prebivalstva trozveznih držav 133 milijonov. In vendar se Madjari ponajajo tako, kakor bi bila od njih odvisna trozveza. Mogoče je bilo tako dokler, so se stari Madjari zavedali, da je Ogerska vzrastla na podstavi nemške kulture. Danes pa teh Madjarov ni več in sedanji preganjajo Nemce in stremé za tem, da postane Ogerska nekaka nacionalna država. (Socijalist Ledebur: Prav kakor pangermani!) To pa si mora Nemčija zapomniti za slučaj, da bodo Madjari potrebovali Nemčije. (Kdaj pa, to bi pa mi radi vedeli. Morda proti Avstriji, ali Rusiji? Op. ur.) Da bi besede tega pangermana nekoliko ublažil, je kancelar Bülow pripomnil, da ne gre tako govoriti o državi, ki je z Nemčijo skozi toliko let tako tesno spojena, ker Nemci nimajo pravice (sic!) kritikovati notranje odnosa drugih držav, ko so tudi oni najodločnejše za branili tujo kritiko. Taka kritika da odtujeje Nemcem simpatije onih krogov, na katere je mogla nemška politika dosedaj računati.

Ali sta ta dva Nemca s temi svojimi govori hote ali nehote povedala več, nego je dobro vedeti, o tem viri molče.

LISTEK.

Po ovinkih k pameti.

Češki: V. Hlinka.

(Dalje.)

Šli so po poljski poti, prišli do glavne ceste in tu reče Gabič sam: „Vrnimo se, ženske bi si oči izjokale; to pa nič ne pomaga, saj ne greste v smrt. Idi sem, sin, poljubi me pa idi z Bogom“.

Zdravko pristopi ter poljubi očeta. Mati mu ukaže, naj mu poljubi še roko. Ko je bil to storil, hotela je mati, naj ga oče še blagoslovi s sv. križem; ali to je pripustil materi, češ: da to njej bolj pristojna nego njemu.

In blagoslovila ga je pobožno in goreče. Tudi Sirkova je hotela to storiti svojemu sinu; ali ta jej to zabrani, češ: „Jaz sem že prevelik za to“. Nagloma jo poljubi, se poslovi od Gabičevih in stopa dalje po cesti.

Zdravko se je vendar razjokal, ko mu je visela mati ob vratu in ga je priporočala Gospodu Bogu. Poljubil jo je in

tudi roko, objel njo in sestro ter korakal za Ivanom. Doletel ga je. — Ivanu se je mudilo in Zdravko ga je komaj dohajal; neki človek je prihajal po stezi, hotel ju je preteči. — Ivan bi se bil kmalu spustil v tek.

To je bil bukovski krčmar. Že od daleč je kričal: „Stoj, pobač pobalinski, saj mi ne utečeš; na železnici te vendar dobim, predno odide vlak, in tam ti napravim lepo čast“.

Ivanu ni ostalo drugega, nego da ga je počakal. Ta pride ter ga tirja, naj mu plača dolg, ter se srdi: „Potep, večeraj si rekel, da odideš ob devetih in zjutraj da mi prineseš denar; zdaj pa utekaš že ob treh in še loviti te moram“.

Ivan pa se je hotel postaviti; rekel je, da je ta dolg mati prevzela in da ga že plača. Hrupil se je, da lahko plača, ter potegnil iz žepa dve listnici, vzal iz jedne desetak in še druge papirje, pa kričal: „To bi vam takoj dal, ko bi ne potreboval za pot; na Dunaju imam več

če je ne da mati, za teden dni jo dobite po pošti od mene“.

„Mati nema nič, tebi ne verujem“, srdil se je krčmar in hotel vzeti Ivanu denar.

Zdravko je poznal ono listnico, v kateri je bil denar; bila je njegova in tako tudi denar. Moral se je torej oglašiti in dejal je: „To so mu dali oče in mati, da naj shrani, da me bo vzdrževal na poti in da mi dá nazaj na Dunaju, kar ostane. Tega mu ne smete vzeti, oče, naj plača iz svojega“.

„Ko bi imel kaj svojega“, reče krčmar in mu ukaže, naj da v zastavo uro. Dal mu je slabšo; krčmar jo pogleda, vidi, da ni toliko vredna, kolikor je bilo dolga, in hotel je imeti ono boljšo.

Moral mu jo je dati. In krčmar ga je izpustil z besedami: „Zdaj pa le idi; ali to ti povem, da tega dečka ne oslepriš, kakor si hotel mene. Oče je pogrešil, da ti ga je izročil, in pogrešil je, da je tebi vročil, kar mu je dal na pot“.

bode oprezen z njim in naj hrani svoj denar. Ivan je bil že nekoliko korakov naprej, mahal je s palico po zraku, obrnil se ter kričal proti krčmarju: „Ali tega ne pustim tako, ko pridem spet v Bukovico, vam bo slaba pela“.

„Dà, pobač“, reče krčmar, „po odgonu te pripeljejo; za to sem porok in potem se ti bo slabo godilo“.

„Jaz nisem več deček“, zareži Sirek nanj, „prepovedujem si, tikati me; saj nisva pasla volov skupaj!“

„Se ve da ne“, smejal se je krčmar, „ti niti krave nisi pasel nikdar, nego le kozo. Bodi vesel, da te tikam in te ne dam zapreti, in glej, da kmalu izplačaš svojo uro“.

Še le tedaj, ko ga krčmar ni več slišal, je Ivan prav zmerjal. Hotel se je pokazati pred Zdravkom, mahal je s palico po drevju in grozil, da tega suroveža še ubije.

Prideta na železniško postajo. Ivan plača za dve osebi, in Zdravko je videl,

Politična potovanja.

Te dni je odpotoval nemški kancelar grof Bülow v Italijo in se snide z italijanskim ministrom za zunanje zadeve Prinettijem dne 4. aprila. Na svojem povratku v Berlin obišče grof Bülow tudi našega ministra za zunanje zadeve grofa Goluhowskega.

Ruski car v Moskvi.

Te dni odpotuje carska dvojica v Moskvo, kjer ostane dva tedna. Car vzprejel bo pri ti priliki deputacijo kmetov, kateri bode obrazložil veliki pomen reform v prid kmečkega stanu, ki vstopijo v kratkem času v veljavo.

Rusija in v nji živeči tujci.

Nemški listi se ježe, da je začela ruska policija gledati na prste tujcem, nahajajočim se na Ruskem. Posebno se jim zdi grdo od ruske policije to, da s paznim očesom zasleduje tudi konzularne uradnike tujih vlasti in pa posebno častnike, pridružene tujim poslanstvom. Z ozirom na dobre prijatelje, katere ima Rusija posebno pa v Nemcih, mislimo mi, da ima ruska policija popolnoma prav.

Položaj v Stari Srbiji.

Srbski „Zastavi“ poročajo: Arnavti iz Reke, Malasije, Rugava, Gusinija itd. so imeli te dni shode. Sklenili so, da kristjanov ni jemati v službo in da se ne sme snovati več ruskih konzulatov v Arnavtluku. Arnavti se rajši do zadnje kaplje bijejo nego bi dopustili ruski upliv ali da bi izročili orožje. Prisegli so popolno udanost sultanu. — Iz teh arnavtskih sklepov se mora sklepati, da le tedaj bi bil v stari Srbiji mir in red, ako bi se Arnavti razorožili. — Avstrijski konzulat v Mitrovici se ustanovi v kratkem.

Kongregacijske šole na Francoskem.

Kongregacijske šole, ki se pečajo s poučevanjem postranskih predmetov, zaprejo se s 1. julijem t. l. One pa, ki se pečajo z elementarnim poukom, zaprejo se šele po štirih in več mesecih. Pesnik Coppeé izda te dni v več milijonov iztisih manifest na francosko ljudstvo, v katerem bo hudo grajal vladno zaradi razpusta kongregacijskih šol.

V predmestju Grenelle v Parizu je v petek 1000 delavcev demonstriralo za katoliške redovnice in proti nameravanemu iztiranju istih. Francois Coppeé izda oklic na francosko ljudstvo proti vladni nameri. Vladni krogi se boje, da se na mnogih krajih vzdigne ljudstvo v brambo zatiranih redovnic in pride do krvavih bojov. Stališče vlade je z vsakim dnem bolj omajano. Ljudstvo ne mara brezverskih vladnih šol. Čuje se, da vlada ne namerava takoj razpustiti in iztirati redov, ki imajo v rokah poduk, in je dovolila za to daljši rok, ker se boji splošne revolucije. Katoliško dijaštvo v Parizu je v petek pred zbornico priredilo demonstracijo v korist katoliških redov.

Dogodki v Macedoniji.

Zadnje dni je prišlo zopet do raznih krvavih spopadov med ustaši in turškimi vojaki, in sicer v kosovskem vilajetu pri vasi Karbinci ter v sandžakatu Seres pri vasi Demir-Hizar. Na obeh straneh je bilo več oseb ranjenih in ubitih.

Iz Beligrada se poroča, da so dobili rezervisti prvih treh kategorij obvestilo, naj bodo pripravljeni, ker je mogoče, da se pokličejo pod orožje v najkrajšem času.

Da bi se macedonske ustaške čete strože nadzirale, kakor tudi zato, da bi se zabranila ustanovitve novih takih čet, je odredil Hilmi paša, da ne sme biti nobena vas več kot tri ure oddaljena od okrajnih uradov. V ta namen je določeno, da se osnuje po raznih vilajetih več novih okrajnih uradov.

zori ga je na to; ali on se je razsrdil, da ga sumniči, in zval ga je bedaka. Trdil je, da mu vse preračuni, kaj je dal zanj, niti krajcarja da neče za-se; in če se jima denar kaj zmeša, da se to poravnava na Dunaju.

Odšel je nekam strani, in ko se je vrnil, dal je prinesiti piva, kupil žemlje, klobase in smodke, pa plačal z denarjem iz svoje denarnice.

Zdravko je jedel in pil z njim, tudi smodko je dobil in kadil, pa si mislil: „Denar je prelozil in zopet je to iz mojega“. Vlak odide in kjerkoli se je zadržal malo dalje, pa je pil Ivan še Zdravkom pivo, na Avstrijskem pa že vino, jedel gosi in klobase, in Zdravko je bil s tem zadovoljen.

Zvečer sta bila res na Dunaju. Čez noč sta ostala v družbeni krčmi. Zjutraj je šel Ivan k svojemu mojstru oglasiti se, da zopet nastopi svoje mesto in da bi priporočil Zdravka za učenca. Še le o poludne mu priinese Iva

Prišli so v vilajet Janine grški duhovniki, ki so pobirali za božji grob. Ti duhovniki so pregovarjali arnavtske kristjane, naj se ne puntajo proti Turčiji, kakor delajo to Macedonci, ker je sultan obljubil, da odstopi Eper Grški.

Med Albanci je nastala velika razburjenost, ko so izvedeli, da so bili albanski prvaki, ki so se nahajali v zaporih, odpeljani v Malo Azijo, mesto da bi bili pomiloščeni.

Pretekli teden so našli blizu železniške postaje Dernir Hizar pretrgano brzojavno črto in sicer kakih 200 metrov na dolgo. Žica je bila ovita okolo jednega brzojavnega stebra, a na koncu žice bilo je pripeto pismo naslovljeno na sultana. V pismu, ki je bilo podpisano od macedonskega odbora, je stalo, da hočejo ustaši uničiti vse z ognjem in mečem, ako se ne izvede reforme na bolj svobodomiseln način in ako ne preneha Turčija s transportom svojih vojaških čet. V Beligrad je že dospelo šest milijonov patron od onih deset milijonov, katere je Rusija podarila Srbiji. Patrone je izdelala neka vitemberska tovarna.

Domače in razne novice.

Našim cenjenim naročnikom. — Z današnjo številko smo dokončali prvo četrtletje. Lepo število gospodov naročnikov je storilo svojo dolžnost, poravnavi naročnino; a vendar je še mnogo onih, ki so zaostali z naročnino za tekoče in celo še za prejšnja leta. Te torej uljudno prosimo, da se v kratkem odzovejo, ter vse zaostalo poravnajo.

Nadvojvoda Franc Ferdinand.

— Naš prestolonaslednik nadvojvoda Franc Ferdinand pripeljal se je v soboto popoldne na parniku „Wurmbrand“ v Pulj s svojo soprogo knežinjo Hohenberg. Vzprejeli so ga tam predstojniki vojaške in civilne oblasti. Nadvojvoda Franc Ferdinand prišel je iz Gruzije ter je bil oblačen v admiralsko obleko. V mornaričnem kazinu bili so mu predstavljeni višji častniki mornarice. Potem si je ogledal nadvojvoda mornarični arzenal. Po obedu, h kateremu je bilo povabljenih več odličnih oseb, se je nadvojvoda s svojo visoko soprogo odpeljal proti Dunaju.

Potrjen zakonski načrt. — Njegovo Vel. cesar je potrdil zakonski načrt glede uravnave potoka Birska (Versa), katerega je v svojem zadnjem zasedanju sklenil naš deželni zbor.

Umirovljenje in imenovanje. — Podadmiral Berghofer je bil, kakor poroča „Wiener Zeitung“, te dni umirovljen in je dobil pri ti priliki naslov tajnega svetnika. Kontreadmiral grof Montecuccoli pa je po istem viru imenovan za načelnika namestnika pri mornaričnem oddelku v vojnem ministerstvu.

Za „Šolski Dom“ je došlo našemu upravnistvu: Omizje štirih oseb, ostanek računa K 101; „Zamorec“ požrl je pri č. g. Iv. Kurinčiču, kuratu v Medani, K 10. Srčna bvala!

Mesto vstopnine k veselici „Ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v Gorici“ dne 22. t. m. so poslali g. dr. Andrej Lisjak 5 K; g. dr. Gregorčič 8 K; g. Humar 4 K; g. Hribar 2 K; g. Žagar 1 K; mesto vstopnine k veselici dne 29. t. m. so poslali g. baron Winkler 10 K; g. prof. Berbuč 40 K; g. prof. Ivančič 4 K; g. Ples v Devinu 5 K. Iskrena zahvala!

čilo, da njegov mojster ne potrebuje zdaj ne pomagalec, ne učenca, in da si je poiskal drugega mojstra, kjer bo manj delavcev in sta že dva učenca, in da ga popelje takoj po obedu k njemu.

Ko sta bila poobedovala, ga res pelje tje. Mojster je sprejel Zdravka; Ivan je dejal, da mora takoj k svojemu mojstru. Obljubil pa je, da pride jutri spet in mu odda njegov denar. Ali ni se prikazal ne drugi dan, ne pozneje.

V.

Ključavničarjevi doma so se zelo bali za sina Zdravka; kajti krčmar jim je bil povedal, kak potepuh je Ivan Sirek, kateremu so bili izročili sina in njegov denar. Mati je plakala ter očitala možu, da ni pazil na to, dasi mu je rekla sama, da Sirek ni zanesljiv človek in da morda slepari in zapeljuje. Oče je hotel kar za njim na Dunaj, da bi izdal tam Sirka sodišču, če je sina kaj oškodoval, in da bi sam pomagal sinu, če je v potrebi ali stiski.

„Pepelka“. — V nedeljo popoldne se je v dvorani goriške čitalnice ponovila prizoritev „Pepelke“, ki je po mnenju mnogih, še skoro bolje vspela nego prvi krat. Žal, da ni bila predstava bolj obiskana. Za tak krasen užitek ni pač dana prilika vsak dan. Zato pa bode marsikateremu žal, da ni porabil te prilike. Sicer je res, da je prišla ponovitev „Pepelke“ nenadoma in mnogi so za to zvedeli še komaj v nedeljo zvečer. Naj si bo temu pa kakorkoli, bil je gmotni uspeh zabave venderle dovoljen.

Zahvala. — Podpisano načelnstvo si šteje v dolžnost, izreči svojo najiskrenejšo zahvalo vsem spoštovanim damam in gospodom, ki so se tako prijazno odzvali njenemu klicu na sodelovanje, ter s tako požrtvovalnim trudom pripomogli k sijajnemu uspehu zadnjih dveh priredb; in gotovo pritegnejo tej zahvali vsi udeležitelji teh dveh krasnih večerov, ki sta jim nudila slasten užitek, prinesla znaten dohodek v narodno korist, in bila na čast goriškim Slovincem. Imenoma bodi zahvaljeno neumornemu pevovodju g. I. Mercini in častitim pevkam, med njimi v prvi vrsti solistinjam gospej Irmi Fon, g.čnam M. Hafner, Kl. Hrovatin in M. Rupnik, kakor tudi spremljevalcu na klavirju, g. Vl. Premrou; g. prof. Gvaizu za umetniško pripomoč pri pripravi na odru ter sestavljanju živih podob, g.čni Bagnalasta za mimična navodila; g. Ern. Klavžarju za deklamovanje; gosp. Makucu za spretno izdelovanje tehničnih potrebščin in izvrševanje sprememb na odru; gospodom Drufovka in dr. za udeležitev pri živih podobah; konečno častitim podpirateljem stvari v gmotnem oziru, tako kupovalcem vstopnic in sedežev, nadplavalcem in določilateljem prispevkov. Bog jim plati!

V Gorici dne 29. marca 1903.

Načelnstvo ženske podr. sv. C in M.

Otroški vrtec v Devinu. — Županstvo devinske občine odpre tekoma tega meseca javen otroški vrt v lastni hiši v Devinu. Upravo in oskrbovanje vrta prevzame občina sama. Troški se pokrijejo z radodarnimi doneski in eventualni primankljaj iz občinske blagajne. Predsedništvo društva „Šolski Dom“ v Gorici je, v to naproseno, dalo občini na razpolago društveno v Devinu nahajajočo se šolsko opravilo in učila za otroški vrtec brezplačno. Vrtu tega prispeva društvo letos k vzdrževanju tega vrta z zneskom 100 kron.

„Soča“ in narodno izdajstvo. — „Slovenec“ je dokazal z dokumentom, da je prodala kranjska narodno-napredna stranka slovensko narodnost. Iz objavljenega pisma barona Schwegla je namreč razvidno, da je obljubilo vodstvo slovenske narodno-napredne stranke baronu Schweglu, da se tržiški Slovenci vzdržé glasovanja pri občinskih volitvah s pogojem, da volijo tržiški Nemci dr. Ferjančiča v deželni zbor. Ta sramotni slovensko-nemški pakt se je tudi izvršil. Ferjančič je zmagal svojega slovenskega protikandidata tudi z glasovi nemških Tržičanov in pri zadnjih občinskih volitvah v Tržiču niso Slovenci zmagali v prvem volilnem razredu prav zaradi tega, ker so se trije slovenski volilci vzdržali volitve. Tako je izdala slovenska stranka slovensko občino v nemške roke. Narodno izdajstvo je očitno, kajti žrtvovala se je slovenska obmejna občina, da bi bila zmagala pri deželnozborskih volitvah oseba g. dr. Ferjančiča slovenskega protikandidata župnika Špendal-a. Po objavi Schweglovega pisma si ne upa niti „Sl. N.“ več tajiti sramotnega pakta kranjskih „naprednjakov“ z našimi naj-

Ali rekli so mu, da niti ne vé, kje poiskati tega ali onega. Svetovali so mu, naj počaka, da mu bode Zdravko pisal. Saj to stori takoj, če ga je pustil Ivan na Dunaju na suhem.

Vprašajo Sirkovo mater, kje stanuje njen sin na Dunaju. Ona jim tega ni zatajila, da je bil že na mnogih krajih in da ni znano, kje je sedaj. Rekel je neki, da bode spet, kjer je bil; ali kjer je bil zadnjič, tje da mu ni pisala še nobenkrat, ker jej tega ni bil naznanil.

Sirkova je bila zelo žalostna, ko je izvedela, da je bil sin napravil dolg v krčmi in da ima krčmar njegovo uro v zastavi. Rada bi bila plačala sama ta dolg, ko bi jej bilo to možno. Sram jo je bilo. Ali vendar je izgovarjala sina, da je mlad in se je hotel pokazati; kmalu zasluži spet denar, in če mu bo všeč, si lahko kupi zopet še eno ali tudi dve uri.

Ali tega ni verjela, da bi bil mogel

nevarnejšimi narodnimi nasprotniki; le „Soča“, ki je nedavno obžalovala, da ni na Slovenskem tal za brezdumovinsko socijalno demokracijo, ne vidi narodnega izdajstva in tem nesramnem barantanju z narodnimi interesi ter drzno laže, da se ni pri zadnjih občinskih volitvah v Tržiču vzdržal noben slovenski volilec volitve.

Kdo bi si mislil še pred petnajstimi leti, da se bo širila po Slovenskem taka korupcija ob molku raznih slovenskih listov, da bo mogoče v srcu Slovenije grdo narodno izdajstvo, katero skušajo korumpirani slovenski listi že celo zagovarjati!

Kam pa ž njim?! — Nekateri menijo, da bi bilo dobro, ako bi ga vzprejeli v opazovalnico kake norišnice, drugi pa pravijo, da bi bilo najbolje, ako bi ga poslali v Klavžet, kamor ga je njegova mati že pred leti večkrat pošiljala. Brezovo olje, katero je njegov sedanjí prijatelj dr. Tavčar svoječasno priporočal, bi danes pri njem nidesar več ne izdalo. Tako zdravilo je danes zanj prešibko. Pa kaj si bomo belili s tem glavo mi, tam ga imajo kolovodje narodno napredne stranke in naj store z njim, kar se jim poljubi, namreč z onim A. G.—k, ki je napolnil zadnji dve številki dr. Tumovega glasila „Soča“ z gradivom, ki dokazuje, da je človek, ki je v stanu kaj takega napisati — ali zrel za Klavžet ali pa, da je skrajni čas, da se mu preiščejo možgani.

Trgovska zbornica goriška in naši vinorejci. — Ni potreba, da povdarjamo velikansko škodo, katero je prinesla zloglasna vinska klavzula našim vinogradnikom. O tem govorilo in pisalo se je že toliko po listih, razpravljalo se na shodih, v deželnih zbiorih in celo v parlamentu. Kakor je znano, bliža se čas, ko bode treba sklepati s tujimi državami nove trgovinske pogodbe, in taka pogodba sklepala se bode tudi s sosedno Italijo. Italijani, prepričani o velikanski koristi, katero jim donesa znana vinska klavzula, trudili se bodo na vse kriplje, da bi se ista zopet ponovila, čeravno je upanje, da je prišla naša vlada konečno vendarle do prepričanja, da se mora uvozna carina na inozemska in posebno na italijanska vina na vsak način povišati, ako se noče popolnoma uničiti obstanka prebivalcev istih dežel, v katerih je vinski pridelek glavni pogoj tega obstanka. Med te dežele pa spada neoporečno tudi naša goriška dežela. Vsakdo bi torej mislil, da se ne bo med nami našel niti jeden pameten človek, kateremu je količkar pri srcu blagostanje svojih sodeželanov, ki bi zagovarjal omenjeno zloglasno vinsko klavzulo, ki je rodila našim vinogradnikom že toliko zla. Pa čujte in strmite! Našel se je pri nas ne le jeden človek, marveč našla se je cela korporacija, ki bi rada spravila naše vinorejce v še večjo nesrečo. Kakor čujemo namreč iz prav verodostojnega vira, je sklenila goriška trgovska zbornica v svoji zadnji seji, delati na to in sicer, da uvozna carina na tuja vina ne sme znašati v budoče nad 10 K na jeden kvintal vina ter da naj zloglasna vinska klavzula ne le ostane, marveč, da se dovolijo italijanskim vinom pri uvozu še večje olajšave, nego so obstajale dosedaj. Naša dolžnost nas veže, da opozorimo vse naše občinske zastope in društva na ta sklep trgovske zbornice, proti kateremu naj brez odloga glasno in jasno protestujejo. V prvi vrsti pa je poklican naš deželni odbor, do katerega naj se starašinstva obrnejo, da na pristojnem mestu spregovorijo odločno besedo ter da pravočasno opozori merodajne kroge na gotov go-

pustiti na suhem, ali ga slabo oskrbeti na Dunaju. „To je obrekovanje; saj je bil Ivan doma vendar priden in tak da je ostal tudi na Dunaju“.

Žal, da je bilo to vendar res. Zdravko je pisal roditeljem, da sta prišla srečno na Dunaj; da mu je Ivan Sirek preskrbel mesto, ali ne tam, kjer je bil obljubil doma in kjer dela zdaj sam, in da ne vé, kje je in pri kom. Pravil da je, da pojde v delavnico, kjer dela dvajset pomagalec, in da ga poseti takoj drugi dan ter mu prinese denar kar ga je bilo ostalo od potnine. Čakal da je en teden, ali Ivana še ni bilo, in da mu ni ostalo niti krajcarja. Pa mojster da je obljubil, da najde Ivana in da mu vzame denar. Tu sta še dva učenca razen njega, Čeh in Nemec in pa delavec Oger. Na Dunaju da mu ugaja, da se ima dobro in da je zadovoljen. Učil se bo tri leta, tako dolgo, kakor je rekel Ivan; a prvo leto je le za postreščeka.

spodarski polom naših vinogradnikov, ako bi se hoteli ozirati na zgoraj omenjeni sklep goriške trgovske zbornice. Sicer pa čujemo, da so se našli tudi v trgovski zbornici nekateri možje, kateri so odločno ugovarjali proti takemu sklepu ter da mislijo vsled tega sklepa celo odložiti svoje zborniške mandate.

Kakor čujemo, je podalo tudi zbornično predsedništvo svojo ostavko.

Gosp. članom kegljskega kluba v hotelu „Central“ se naznanja, da odpade kegljanje prihodnji dve soboti (4. in 11. t. m.) radi veselice „Ruskega kruška“ in velikonočnih praznikov.

Admiral Spaun. — Nekateri listi poročajo, da pojde zapovednik avstro-ogerske mornarice admiral Spaun v najkrajšem času v pokoj. Naselil se bode baje v Gorici, kjer si je kupil vilo.

Nagle smrti je umrl v soboto neki Rihard Goldsticker iz Breslavje. Zadel ga je srčna kap.

Mestne volitve. — Imenik volilcev za prihodnje dopolnilne mestne volitve bode izločen v prostorih magistratnega poslopja in sicer nahajajočih se v drugem nadstropju, začeti s prvim aprilom t. l. skozi štiri tedne. Toliko na znanje onim, ki se hočejo brigati za svojo volilno pravico, ali pa sploh za to, da se prepričajo, da li se nahača imenik volilcev v redu ali pa ne. Reklamacije proti morebitnim nepravilnostim uložijo se lahko pri tukajšnjem magistratu v dobi osmih dni, ki začnejo z 29. aprilom t. l.

Pomanjkanje vode. — Pomanjkanje vode občuti se v našem mestu od dne do dne vedno huje, tako da se meščani opravičeno že resno hujujejo na mestne očete, ki so do zdaj skrbeli le za dragocene načrte, a niso ničesar storili, da bi priskrbeli meščanom vode. Pri tem mrmranju in posebno pa še za to, ker se bližajo dopolnilne volitve, je umevno, da morajo naši mestni očetj, ki radi sede v mestni hiši, saj navidezno ganiti ter pokazati, da so jim potrebe meščanov pri srcu. Zato se je pa podala v petek neka komisija v Kronberg ter si ogledala tam neki izvirek, ki je palast grofa Coroninija. Ta komisija se je baje prepričala, da daje omenjeni izvirek zdaj ko je suša, 570 hl. vode na dan, dočim dajejo vsi ostali mestni izvirk 4032 hl. vode. Grof Coronini zahteva za ta izvirek baje 14.000 K in mestna uprava se misli z njim o ti zadevi pogajati.

Vojaški nabor. — V soboto so bili na naboru mladeniči iz Št. Petra, z Vogerskega, z Banjšic, iz Grgarja in iz Opatjegasela. Predstavilo se jih je 165. Potrjenih pa je bilo 65.

Stekel pes. — V petek zjutraj okolo sedme ure videli so na sprehajališču blizu kolodvora velikega psa, ki je izgledal jako čudno in kateremu so se iz gobca cedile sline. Spoznali so koj, da je ta pes stekel. Opozorili so mimogredoče, naj se ne bližajo psu. Potem pa je prišel neki gospod s puško in je psa ustrelil. Kasneje pa je prišel na lice mesta mestni živinozdravnik s konjedercem. Konjederec je odpeljal psa. Odsekali so mu glavo ter jo poslali na Dunaj, da se tam natančneje prepričajo o bolezni. Vsled tega je odredil tukajšnji magistrat, da morajo nositi vsi psi nagobčnike in da ni dovoljeno voditi po mestu niti na vrvi psov brez nagobčnika. Konjederec ima namreč ukaz, da polovi vse pse, katere bi videl na prostem brez nagobčnika. Poleg tega vabi magistrat vse one, ki bi bili ubitega psa videli zadnje dni, da se je nahajal v družbi drugih psov, da mu to naznanijo. Ob enem je strogo prepovedano jemati s seboj pse v javne loke, na omnibuse in na tramvaje.

Človeško okostje. — Pri kopanju temelja za novo poslopje tik južnega kolodvora, ki je namenjeno za carinski urad, zadeli so ob jako dobro ohranjeno človeško okostje. Našli so poleg okostja tudi neki stari denar.

Ustanovni shod „Podružnice slovenskega planinskega društva za sodna okraja Vipava-Ajdovščina“ bo 5. aprila 1903. ob 4. uri popoldne v dvorani društva „Edinost“ v Ajdovščini. Rodoljubne prijateljice in prijatelje slovenske turisticke vabijo k mnogobrojni udeležbi Sklicatelji.

Gozdni požar. — V četrtek proti večeru nastal je v gozdu nad Podgoro proti ločniški strani ogenj, ki je napravil še precej škode. Najbrže so kuki otroci zažgali v gozdu se nahajajočo suhljad in so potem zbežali.

Ubojstvo. — Nekega dne v preteklem tednu pil je na Ollici v neki krčmi neki Krapež s svojim sinom. Ko je stopil iz krčme, napadli so ga nekateri vaščani ter ga s kamenjem in rezilnim orodjem tako potepli, da je obležal kr-

ga v krčmo, kjer je bila zdravniška „pomnoč kmalu pri rokah, a zastoj, kajti Krapež podlegel je dobljenim ranam že po kratkem času. Aretirali in odgnali v zapor v Ajdovščino so pet oseb.

Otroška neprevdnost. — V Vrtobji sta se igrala dva dečka in sicer 12-letni France Gorkič in 15-letni Josip Nantuli s patronami. France Gorkič zažgal je jedno patrono v roki, ki mu je odnesla tri prste. Prepeljali so ga v tukajšnje bolnišnico.

Tržaške mestne volitve in Sloveni. — Glede tržaških mestnih volitev z ozirom na Slovence piše sobotna „Edinost“ tako-le: Iz poročil, ki nam prihajajo od raznih in zanesljivih strani, doznajemo, da se toliko v obeh italijanskih taborih, kolikor tudi v vladnih krogih — tudi dunajskih! — visoki meri zanimajo za vprašanje, kako bodo letos glasovali slovenski volilci v mestu tržaškem.

Čudno se mora zdeti to sedanje splošno zanimanje, ko vendar sicer toliko vlada, kolikor Italijani vedno zatrjujejo v najlepšem soglasju, da Slovencev v mestu ni! Sosebno pa odgovarjajo tako na naše zahteve po slovenski šoli!

Ali dogodki in dejstva jih slednjič vendar le silijo, da se zanimajo za nas, in s tem pripoznavajo našo ekzistenco. To eno dobro — to dragoceno pripoznanje naše ekzistence — so nam vendar že prinesle te volitve.

To bodi v pouk našim volilcem, da vendar nismo tako brez pomena, kakor mislijo vsi celo nekateri naši malodušni ljudje. Zato pa je tudi v dolžnost našim volilcem, da se ne vežejo lahko-mišljeno na nobeno stran! Prosimo jih, naj bodo previdni in naj zaupno čakajo trenutka, da se jim izda parola. Kajti prezagodnje govorjenje bi le škodovalo stvari, kateri bi eventualno hoteli koristiti.

Obrtno sodišče v Trstu. — Justično ministerstvo je naročilo višjemu deželnemu sodišču v Trstu, da stori potrebne korake za ustanovitev obrtnega sodišča v Trstu, ki naj bi pričelo svoje delovanje že v teku tega leta. To obrtno sodišče se ustanovi na podlagi postav z dne 27. novembra l. 1896. Imelo bode nalogo reševati in razsojevati vsa sporna vprašanja, ki nastanejo med delodajalci, med mojstri in med delavci-rokodelci, glede vzprejema v delo, glede odpusta iz dela, glede raznih odškodnin ter glede konvencionalnih kazni itd. Razsojevalo bode nadalje v zadevi delavskih knjižic ter glede raznih delavskih spričeval ter glede razmer med delavci in podpornimi društvi. Obrtnemu sodišču stoji na čelu predsednik ali njegov namestnik, katera obadva pa morata biti sodna uradnika in katera imenuje pravosodno ministerstvo. Poleg predsednika, njegovega namestnika pa bode imelo obrtno sodišče še deset prisodnikov, katerih volijo in sicer polovico gospodarji, a polovico rokodelci in delavci. Volilna doba določena je na štiri leta. Vsako drugo leto pa jih izstopi polovica in se vrše za to polovico nadomestne volitve.

Protimadžarske demonstracije v Zagrebu. — V Zagrebu se je raznesla vest, da se nahaja tam oni Pierotič, ki je igral v svetojeronimskem vprašanju jako grdo ulogo. Bilo je to v četrtek popoldne, ko je igrala vojaška godba na trgu. Zbralo se je koj 150 vseučiliščnikov, da bi Pierotiča vže na trgu po svoje pozdravili. A Pierotiča ni bilo, in ker se niso mogli vseučiliščniki znesti nad njim, podali so se pred palačo ravnateljstva ogrskih železnic, katera nosi madžarske napise. Tu so začeli vpiti: Doli z Ogrsko, smrt Madjarom! Potem so se podali pred kolodvor državne železnice in začeli so tam zopet demonstrirati. Strgli so dva ogrska napisa ter ju razkosali. Od tam so se podali na Jelšičev trg, kjer se jim je pridružilo vse polno ljudstva. Od tod so jo udarili po drugih mestnih ulicah, pevajoč hrvaško „Lepa naša domovina“ ter ponavljajoč klice: „Doli z Ogrsko, smrt Madjarom“. Dijaki ustavili so vsakega, ki je govoril nemški, ter mu to prepovali. Naskočili so tudi več prodajalnic ter zahtevali od prodajalcev, da ne smejo nobenemu prodati ničesar, ki bi zahteval blago v nemškem ali v madžarskem jeziku. Množica pa je med tem vpila na ulicah: „Živela neodvisna Hrvatska, doli s protihrvatskimi poslanci“. Policija se je trudila, da bi demonstrante razgnala, a ni se ji posrečilo. Okoli 9. ure zvečer pričakovali so demonstrante, katerih število je naraslo do taktar na več tisoč oseb, na trgu Fran Josipovem močni oddelki redarjev, a demonstranti napadli so jih s kamenjem. Ob enem je ugašnila množica svetilke, ter razbila šipe raznih hiš. Vendar se je posrečilo redarjem razgnati demonstrante. Ali zbrali

pa sta jim prišli nasproti dve vojaški postatiji in jeden oddelek orožnikov. Demonstranti pozdravili so tudi vojake z žvižgom ter jih začeli ometavati s kamenjem. Prišlo je do hudega spopada med vojaški in demonstranti in ranjeno je bilo vse polno oseb. Še le ob 11. uri nastal je mir; zaprli so vse polno oseb.

Najhuje so se obnašali demonstrantje pred uredništvom madžarskega lista „Narodne Novine“, kjer je bil tudi spopad med vojaški in demonstranti najmočnejši. Tu so hudo pretepli nekega policijskega komisarja in je jeden celo proti njemu ustrelil iz revolverja. V soboto se je bilo bati še večjih izgrediv iz za to je bila vsa policija po koncu. Vojaške patrulje hodile so po mestu, drugo vojaštvo pa je stalo pripravljeno v vojašnicah. Dijaki so sicer hodili drugi dan po mestu ter so zahtevali od trgovcev, ki so imeli nemške napise, odstranitev istih, kar se je tudi zgodilo. Popoldne pa so se zbrali v nekem javnem vrtu, kjer so imeli razne govore, v katerih so povdarjali, da hočejo delati na to, da se ohrani mestu Zagrebu čisto hrvaški značaj. Do novih izgrediv pa ni več prišlo.

Odbor „Podpornega društva za slovenske visokošolce v Pragi“ ima letos mnogo skrbi, da ugotovi vsem prošnjam prosilcev, katerih število se je letos podvojilo. Izdatki letošnjega leta že daleč presegajo lanske. Odbor radi tega prosi vse prijatelje slovenskega dijaštva, da se o velikonočnih praznikih spomnijo tudi našega društva s prihrabi.

Slov. akadem. društvo „Ilirija“ v Pragi. — Na II. rednem občnem zboru z dne 18. marca in na I. odborovi seji z dne 19. marca t. l. „Slov. akad. društva „Ilirija“ v Pragi“, je bil izvoljen naslednji odbor: Cand. iur. Egon Starč, predsednik; stud. tech. Vekoslav Smole, podpredsednik; stud. iur. Josip Marn, tajnik; stud. tech. Viljem Kuček, blagajnik; stud. iur. Janko Pretner, knjižničar; stud. iur. Julij Pavliček in stud. phil. Pavel Pestotnik, preglednika. Društvo je dovolilo c. kr. namestništvo v Pragi, da se sme imenovati akademsko, kakoršno je bilo de facto že popreje.

Zaradi vohunstva zaprli so v Lvovu c. kr. finančnega nadkomisarja Osobinskega. Temu vohunstvu, pravijo, je prišla na sled dunajska policija ter je v ta namen poslala v Lvov policijskega komisarja Kleinerja in več drugih policijskih agentov. Osobinskega aretirali so v pondeljek, a doznalo se je to še le v četrtek. O Osobinskem se govori, da se je nahajal v slabih denarnih razmerah ter da je bil zaradi nekaterih nepravilnosti pri svojem uradovanju celo suspendiran. Govori se tudi o njem, da je imel pristop do visokih vojaških dostojanstvenikov. „Dzienik Polski“ piše celo, da so zaprte zaradi tega tri osebe, pripadajoče k višjemu častništvu. Govori se, da so dokumenti, katere so vohuni izmaknili, velikega pomena.

Aretirali so v soboto v Trentu višjega železniškega kontrolorja Livadijo Josipa in to na ukaz državnega pravdnštva.

Hotel je v Macedonijo. — V sredo zjutraj prijel je policijski oficijal Schabl na južnem kolodvoru v Trstu 16 letnega Adolfa R., ki se je po železnici pripeljal tja iz Češke, da pojde na pomoč Macedoncem. Mladenč je izpovedal, da je mehanični vajenec ter da je 160 K, katere mu je izročil oče, da plača mojstra, hotel porabiti za potovanje v Macedonijo.

Iz maščevanja je v Otenthalu blizu Glognica zažgala petnajstletna nekoliko slaboumna dekle sosedovo hišo. Ker je pihal takrat močan veter, se je ogenj razširil in zgorelo je še več drugih hiš. Zgoreli sta tudi dve osebi. Škoda je jako velika.

Strašna krvava družinska žalolgra vsled bede. — V sredo zvečer se je odigrala v družini deželnega kancelista Löffelmanna v Gradcu grozna krvava žalolgra. Osemindesetletni Karol Löffelmann je namreč na grozovit način umoril svojo ženo in dva svoja otroka. Tretjega otroka pa je nevarno ranil. Zgodilo se je to tako le: Ob 7. uri zvečer je poslal Löffelmann svojega dvanajstletnega sina Otona, dijaka drugega gimnazijalnega razreda, po pivo. Ko se je vrnil s pivom, napade oče sina z nožem ter ga teško rani na vratu. Vendar se je posrečilo dečku, da je ubežal in klical ljudi na pomoč. Kmalu so sosedje priklicali redarje, ali bilo je že prepozno. Ko so namreč prišli redarji v stanovanje, našli so v sobi na tleh ležečo ženo, katero je Löffelmann zadavil z vrvo. Istotako so našli zadušena dva otroka, jednega v postelji drugega na tleh. Löffelmann je bil prijet in odpeljan v bolnišnico.

Löffelmann. Da je Löffelmann storil vse to v zblaznelosti, o tem ni dvoma. V zblaznelost gnala ga je pa huda revščina, v kateri je živel že delj časa.

Oče ubil sina. — V Stražnicah na Moravskem je ubil oče svojega sina, ko ga je zasačil, da je hotel prodati domači voz, da bi si nabavil denara, katerega bi rabil na dan vojaškega nabora.

Nova tajna okrožnica vojnega ministra do vojaških poveljstev. — Dunajska „Arbeiter Zeitung“ priobčuje neko novo tajno okrožnico, katero je baje poslal vojni minister vsem vojaškim poveljništvom. V ti okrožnici je rečeno, da je prišlo vojno ministerstvo do znanja, da si iščejo socialni demokratje in radikalni nacionalci tudi med vojaštvom svojih privržencev, ter da se trudijo, da bi dobili na svojo stran najprej rezerviste. Ministerstvo je baje tudi doznalo, da se utihotaplja v vojašnice socialistični in prekucaški listi in brošure z namenom, da bi uničili s tem disciplino med vojaštvom. V okrožnici se pozivljajo vojaška poveljništva, da obrnejo svo pozornost na to, da se pride še pravočasno takim nevarnim stremljenjem v okom.

V varstvo potujočih otrok je izdalo železniško ministerstvo posebno odredbo. Povod temu je slučaj, da so malopridni popotniki neko dekletce frivolnim govorjenjem pokvarjali.

Italijanska kultura. — Med četami evropskih velevalst, ki so bile poslani nad barbarske Kitajce, da jim ubijejo v glavo evropsko civilizacijo, je bil tudi italijanski častnik Modugno. Ko se je ta častnik vrnil v domovino, prinesel je seboj okoli 500.000 frankov denarja in je začel zidati si lepo palačo. Vsakdo je vedel, da si na Kitajskem ob svoji plači ni mogel toliko prihraniti, ker je plača laških oficijev nesramno nizka. Ljudje so začeli govoriti, od kod ima Modugno toliko denarja. Pred nekaterimi tedni je ta Modugno tudi umoril svojo ženo baje iz ljubosumnosti — s kratka ta častipolni „častnik“ je prišel v preiskavo, na kateri se je tudi pretresovalo, od kod ima toliko denarja. K preiskavi so bili tudi poklicani vojaški, ki so pod njim na Kitajskem služili. In ti vojaški so izpovedali, da je Modugno ropal po Pekingju kakor najgrši „siciljski razbojnik“. Po noči je udril v hiše bogatih Kitajcev in jih z revolverjem v roki prisilil, da mu izroče svoje zlato in dragocenosti. Iz izpovedb vojakov se je doznalo, da Modugno teh lopovstev ni uganjal sam, marveč da je imel še več pomočnikov. Ko je bila laška ekspedicija na Kitajskem, so bili razni ital. listi, a v prvi vrsti tržaški „Piccolo“, polni frazaste hvale o „veliki civilizatorični misiji“ ital. vojakov. In vendar, kakor kaže predstojedi slučaj, celo „barbarski“. Kitajci še niso videli večjih barbarov, nego so bili ti italijanski „civilizatorji“. Ali ne bi hotel senator Villari, ki zanaša ital. kulturo na avstrijsko obal, malce ogledati se pod domačim krovom? Gotovo bi našel polne roke „civilizatoričnega“ dela.

Poljski „Oče naš“ na Pruskem. — Od pruske vlade silno zatirani Poljaki pomagajo si proti Prusom kakor morejo in znajo. Sestavljajo tudi molitve, v katerih izražajo svoje goreče želje po rešitvi iz pod pruskega jarma. Med temi molitvami se nahaja tudi „Oče naš“, ki se tako glasi: „Oče naš, ki si v nebesih, vrni nam poljsko kraljestvo. Roši nas iz pruskega robstva. Daj nam vsakdanji kruh, toda ne kruh zamesen z našo krvijo in sovražnikov zlobo. Odpusti nam naše grehe, ki so utisnjeni na čelu naših sovragov. Ne pelji nas v skušnjava, da bi se kedaj odrekli poljski domovini in dragemu jeziku in odrušili nas brezsrčnosti in trinoštva naših dušmanov!“ — Proti temu poljskemu „oče našu“ je pruska vlada začela najstrožjo gonjo in, kar je za prusko omiko in človekoljubje zelo značilno, je pruski fin. minister ob huroskem smehu cele zbornice, te dni ta „oče naš“ v zbornici prebral.

Novi topovi. — Poskusi z novimi topovi bodo kmalu končani in zatrjuje se, da bode vlada že v letošnjih delegacijah zahtevala poseben kredit za nabavo teh topov.

38.000 K je ukradel iz poštne ambulance med Pragerskem in Budimpešto poštni sluga J. Pope.

Hiša iz zlata. — Za razstavo v S. Luisu namerava koloradska vlada napraviti hišo iz zlata. Zlato, ki se porabi za to, predstavljalo bode vrednost 50 milijonov in bode tehtalo 180 metriških stotov.

Čudna ptica. — V Južni Ameriki so našli zopet nov velik skrivnostni gojzd. V tem gojzdu živi neka ptica, katero poznajo samo domorodci in Bečnani in kateri pravijo „Korve“. Možak te ptice

krog s palec debelo močno skorjo in nekega lepila ki postane trdo ko rog. V tako „utrjeno“ gnezdo prinaša stari hrano a „ona“ ne more iz trdnjave dokler niso mladiči popolnoma godni. Na to pa razbije možak utrdbo s kljunom in ptiči izlete — v gotovo smrt. Kajti Bečnani že čakajo trenutka, ko ptice izlete in jih postrele. Meso te ptice je baje zelo ukusno.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Solskega doma“.

Loterijske številke.

28. marca.

Dunaj 53 62 74 22 27
Gradec 70 43 86 10 39

Tržne cene.

Za 100 kg.

Kava: Santos . . .	K 190—	do 200—
„ Sandomingo „	240—	260—
„ Java	240—	260—
„ Portorico . . .	260—	280—
„ Ceylon	320—	360—
Slakdor	88—	89—
Špeh	160—	180—
Petroli v sodu . .	32—	33—
„ „ zaboju . . .	1050—	11—
Maslo surovo . . .	170—	190—
„ kuhano	200—	220—
Otrobi debele . . .	1040—	12—
„ drobne	1040—	11—
Tursica stara . . .	1640—	17—
„ nova	15—	1660—
Oves	15—	18—

Moka ogerska:

št. 0 K 28— št. 1 K 2680 št. 2 K 2620
„ 3 „ 2580 „ 4 „ 25— „ 5 „ 24—
„ 6 K 22—

15%

pod navadno ceno
razprodaja
radi poznega zimskega časa

J. Zornik

Gorica, Gosposka ulica 7,
vse zimsko blago, kakor n. pr.
krasne volnene šerpe, rute,
podobleke, vsakovrstno Jaeger-
perilo, rokavice, nogavice, blu-
se, volno, kožuhovino, zimsko
čevlje itd. — *Nikdo naj ne
zamudi te lepe prilike za
ceni nakup!*

Podpisani priporoča slavnemu ob-
činstvu v Gorici in na deželi *svojo*

prodajalnico jestvin.

V zalogi ima kave vseh vrst, raz-
lične moke iz Majdičevega mlina v Kranju,
nadalje ima tudi raznovrstne pijače na
primer: francoski Cognac, pristni
kranjski brinjevec, domači tropinovec,
fini rum, različna vina, goršice (Senf)
Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodove
užigalice. — V zalogi se dobé tudi te-
stenine trvdke Žnideršič & Valenčič v
Ilirski Bistrici, ter drugo v to stroko
spadajoče blago. — Postrežba točna in
po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Josip Kutin,

trговец v Semeniški ulici h. št. 1.
(v lastni hiši)

Anton Kuštrin

Gosposki ulici h. št. 25.

priporoča častiti duhovščini in slavnemu
občinstvu v mestu in na deželi svojo
trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo:
Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Porto-
rico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu
isterski in dalmatinski. Petrolej v zaboju
Slakdor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3
4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in
druge vrste, namreč po 1/4 kila in od 1
funta. Testenine iz tvornice Žnideršič &
Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družbe
sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega
mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v
Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Po pošti se razpošilja v zabožkih
najmanj po 6 Kg. na vse kraje.

Odlikovana delavnica!

ANT. KRUSIČ,

krojaški mojster v vrtni ulici 26.

Priporoča se sl. občin-
stvu v mestu in na deželi,
posebno č. duhovščini. —
Ima bogato zalogo blaga
vsake vrste in za vsaki stan,
ter opozarja na ravno došlo
sveže pomladansko blago,
lastni izdelek *gotovih oblek
in površnih suknj. Cene
prav solidne!*

Fani Drašček

zaloga šivalnih strojev

Gorica, Stolna ulica hiš. št. 2.

Prodaja
stroje tudi
na tedens-
ke ali
mesečne
obroke.
Stroji so
iz prvih
tovarn ter
najboljše,
kako vosti
Priporoča
se slav.
občinstvu.

„Centralna posojilnica“

v Gorici,

registrovana zadruga z omejeno zavezo,
sprejema **hranilne vloge**, katere o-
brestuje po 4 1/2 % polumesečno;
nevdignene obresti pripisuje končeta
h glavnici. Rentni davek plačuje poso-
jilnica sama.

Daje **posojila** udom na osebni
kredit po 6% in na vknjižbo po 5 1/2%.

Sprejema **člane** z glavnimi de-
leži po 200 K in z opravičnimi
deleži po 2 K.

Otvorja članom tekoče račune,
katere obrestuje po dogovoru. Za nala-
ganje in vračanje so na razpolago po-
ložnice c. kr. poštne hranilnice, tako da
je mogoče poslati denar brez poštne
stroške.

Uradne ure so vsak delavnik od 8—12.
ure zjutraj in ob ponedeljkih in četrkih
tudi popoldne od 2—4 v ulici Vetturini 9.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8

priporoča
pristna bela
in črna vina
iz vipavskih,
furlanskih,
briskih, dal-
matinskih in
isterskih vi-
nogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po želez-
nici na vse kraje avstro-ogrske monarhije v
sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja
tudi uzorce.

Cene zmjerne. Rostrežba poštena.

Tomaž Seljak,

sobni slikar in pleskar
v Podmelcu na Tolminskem.

priporoča se slavnemu občin-
stvu za vsa v to stroko spada-
joča dela, kakor: slikanje sob,
napravljanje različnih nadpisov,
tudi z oljnatimi barvami na de-
sko, vsa v pleskarsko stroko
spadajoča dela itd. itd. Delo
lepo in cene zmjerne.

Krojaška mojstra

Čufer & Bajt

v Gorici, ulica sv. Antona št. 7
v hiši g. Jerneja Kopača
izdelujeta

vsakovrstne obleke za moške
po meri, bodisi fine ali pa
priproste.

Priporočata se svojim rojakom
v Gorici in na deželi, posebno pa
č. duhovščini za obilna naročila.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznico

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

TISKA:

Časopise . . . .
Knjige . . . . .
Diplome . . . .
Trgovske račune
Genike . . . . .
Vabila za veselice
Pisma s firmo .
Razne etikete . .
i. t. d.

**NARODNA =
= TISKARNA**
v GORICI

prevzema vsa v tiskarsko
stroko spadajoča dela in
izvršuje v moderni in okusni
obliki po tako nizkih cenah
da se ne boji nikake
konkurence.

TISKA:

Tisk. za duhovnije
Plakate . . . . .
Sprejemnice . . .
Računske sklepe .
Pobotnice . . . .
Razne posetnice .
Poročnice . . . .
Osmrtnice . . . .
i. t. d.

Mejnarodni panorama

iz Berolina, odlik. na vseh svetovnih razstavah.

Restavracija „LA BOHÈME“, Gorica, tekališče
Josipa Verdija št. 38.

Potovanje po svetu, za vseh zanimivo.
Vsak teden nov program!

Od 29. marca do 4. aprila

Dežela in ljudstvo v Algeriji. Prvo po-
tovanje iz Algere do Biskre.

Nikdo naj ne zamudi ogledati si teh krasnih naravnih lepot.

Odprto vsak dan od 9. zj. do 9. zv.

Vstopnina 40 vin., otroci in dijaki do narednika 20 vin.

„Krojaška

zadruga“

Gorica,

Gosposka ulica št. 7.

Ravno došle

so zadnje novosti raznega krojnega
blaga za spomladansko in letno sezono,
kakor: Volne, perkal, Oksfort, Batist,
satin, Zefir, svilo za prati, Tennis,
Pique bele in barvane. — Moška suknja
po vsaki ceni in veliki izberi. — Nada-
lje ima bogato zalogo platna, Chif-
fona in prtenine, hlačevine, volnene
odeje, kovtrov, bombaževine, žepnih rut,
robcev, ovratnikov, naprsnikov in raznih
drobnin.

Preproge, zagrinjala in po-
grinjala iz volne in bomba-
ževine. — Tudi se še naznanja
slavnemu občinstvu, da se raz-
proda vse od prejšnjih
sezona zaostalo blago pod
lastno ceno.

Na zahtevo stranke
pošiljajo se uzorci poštne
prosti hitro in točno.

Konečno se naznanja
slavnemu občinstvu, da
so cene tudi vsemu no-
vemu blagu tako nizke,
da se ni bati nikake
konkurence!

Cene so stalne!

Zdaj se nudi rojakom v mestu
in na deželi prilika za pošteno
in solidno postrežbo!